2025/1505

2025.7.28.

A BIZOTTSÁG (EU) 2025/1505 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2025. július 25.)

a Kínai Népköztársaságból, a Tajvanról és a Thaiföldről származó epoxigyanták behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről, valamint a Koreai Köztársaságból származó epoxigyanták behozatala tekintetében végzett vizsgálat megszüntetéséről

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]) (a továbbiakban: alaprendelet) és különösen annak 9. cikke (4) bekezdésére,

mivel:

1. ELJÁRÁS

1.1. Az eljárás megindítása

(1) Az Európai Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) 2024. július 1-jén az alaprendelet 5. cikke alapján dömpingellenes vizsgálatot indított a Kínai Népköztársaságból, a Koreai Köztársaságból, a Tajvanról és a Thaiföldről (a Kínai Népköztársaság, Tajvan és Thaiföld a továbbiakban együtt: érintett országok) származó epoxigyanták (a továbbiakban: epoxigyanták) behozatalára vonatkozóan. Az eljárás megindításáról a Bizottság értesítést (a továbbiakban: az eljárás megindításáról szóló értesítés) tett közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ([2]).

(2) A Bizottság azt követően indított vizsgálatot, hogy 2024. június 6-án az epoxigyantagyártók ad hoc szövetsége (Ad Hoc Coalition of Epoxy Resin producers, a továbbiakban: panaszos) panaszt (a továbbiakban: panasz) nyújtott be. A panaszt a panaszos az epoxigyantával foglalkozó, az alaprendelet 5. cikkének (4) bekezdése értelmében vett uniós gazdasági ágazat nevében nyújtotta be. A panaszban foglalt, a dömpinggel és az abból eredő jelentős kárral kapcsolatos bizonyítékok elegendőek voltak a vizsgálat megindításához.

1.2. Nyilvántartásba vétel

(3) A Bizottság az (EU) 2024/2714 bizottsági végrehajtási rendelettel ([3]) (a továbbiakban: a nyilvántartásba vételt elrendelő rendelet) nyilvántartásbavételi kötelezettséget vezetett be az érintett termék behozatalára vonatkozóan.

1.3. Ideiglenes intézkedések

(4) A Bizottság az alaprendelet 19a. cikkével összhangban 2025. január 30-án megküldte a feleknek a javasolt vámok összefoglalását, valamint a dömpingkülönbözetek és az uniós gazdasági ágazatot érő kár megszüntetéséhez elegendő mérték részletes számítását. Az érdekelt felek felkérést kaptak arra, hogy három munkanapon belül észrevételeket tegyenek a számítások helytállóságára vonatkozóan. Az Aditya Birla Chemicals (Thailand) Limited (a továbbiakban: Aditya Birla) észrevételeket nyújtott be az előzetes tájékoztatóval kapcsolatban. Bár az észrevételek benyújtására vonatkozó felkérés a számítások pontosságára korlátozódott ([4]), az Aditya Birla számos érdemi észrevételt nyújtott be. Ezeket az észrevételeket az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően megismételték, és azokkal az alábbiakban foglalkozunk.

([1]) HL L 176., 2016.6.30., 21. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj.
([2]) HL C, C/2024/4137, 2024.7.1., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4137/oj.
([3]) A Bizottság (EU) 2024/2714 végrehajtási rendelete (2024. október 24.) a Kínai Népköztársaságból, a Koreai Köztársaságból, Tajvanról és Thaiföldről származó epoxigyanták behozatalára vonatkozó nyilvántartásbavételi kötelezettség bevezetéséről (HL L, 2024/2714, 2024.10.25., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/2714/oj).
([4]) Az előzetes tájékoztató egyértelműen meghatározza, hogy: Az észrevételeknek a számítások pontosságára kell korlátozódniuk. Ebben a szakaszban a Bizottság csak az elírásokkal kapcsolatos észrevételeket veszi figyelembe. Ide tartoznak az összeadás, kivonás vagy más számtani művelet során elkövetett hibák, a pontatlan másolásból, sokszorosításból, illetve a következetlen mértékegységek vagy átváltási árfolyamok alkalmazásából eredő hibák és más hasonló típusú hibák, amelyeket a Bizottság elírásnak tekint. A Bizottság minden egyéb észrevételt csak azt követően fog megvizsgálni, hogy az érdekelt feleket tájékoztatta az ideiglenes intézkedésekről.

(5) A Bizottság a 2025. február 27-én közzétette, hogy az (EU) 2025/393 bizottsági végrehajtási rendelettel ([5]) (a továbbiakban: az ideiglenes rendelet) ideiglenes dömpingellenes vámot vet ki a Kínai Népköztársaságból, a Tajvanról és a Thaiföldről származó epoxigyanták behozatalára.

1.4. **Az eljárás további menete**

(6) Az érdekelt feleknek az ideiglenes dömpingellenes vám bevezetését eredményező lényeges tényekről és szempontokról történő tájékoztatását (a továbbiakban: az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatása) követően egy thaiföldi exportáló gyártó: az Aditya Birla; egy tajvani exportáló gyártó: a Nan Ya Plastics Corporation (a továbbiakban: Nan Ya); a Kínai Kőolaj- és Vegyipari Szövetség epoxigyantával és annak alkalmazási területeivel foglalkozó bizottsága (a továbbiakban: ERC), a kínai epoxigyantagyártók ([6]) nevében eljárva; a panaszos; és két független importőr: a QR Polymers és a De Monchy az ideiglenes rendelet 2. cikkének (1) bekezdésében előírt határidőn belül írásbeli beadványt nyújtott be, amelyben ismertette az ideiglenes ténymegállapításokkal kapcsolatos álláspontját.

(7) Azok a felek, akik ezt kérelmezték, lehetőséget kaptak a meghallgatásra. Meghallgatásra került sor Aditya Birla, a Nan Ya, a panaszos, az ERC, valamint a QR Polymers és a De Monchy részvételével.

(8) A Bizottság folytatta a végleges ténymegállapításokhoz szükségesnek ítélt valamennyi információ feltárását és ellenőrzését. A végleges ténymegállapítások megfogalmazásakor a Bizottság megvizsgálta az érdekelt felek észrevételeit, és azok alapján az indokolt esetekben módosította az ideiglenes ténymegállapításokat.

(9) A Bizottság tájékoztatta az érdekelt feleket azokról a lényeges tényekről és szempontokról, amelyek alapján végleges dömpingellenes vámot kívánt kivetni a Kínai Népköztársaságból, a Tajvanról és a Thaiföldről származó epoxigyanta behozatalára, és meg kívánja szüntetni a Koreai Köztársaságból származó epoxigyanták behozatala tekintetében végzett vizsgálatot (a továbbiakban: az érdekelt felek végső tájékoztatása). A felek lehetőséget kaptak arra, hogy egy meghatározott határidőn belül észrevételeket tegyenek az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatban.

(10) Amennyiben a felek kérelmezték, lehetőséget kaptak szóbeli meghallgatásra is. 2025. május 23-án meghallgatásra került sor az Aditya Birlával.

(11) A Bizottság 2025. június 2-án újabb végleges tájékoztatót adott ki, amelyben ismertette az érdekelt felek 2025. május 8-i végső tájékoztatására válaszul beérkezett észrevételek alapján tett kiigazításokat és azok indokolását.

(12) Az Aditya Birla észrevételeket nyújtott be az érdekelt felek újabb végső tájékoztatásával kapcsolatban, kérve, hogy a Bizottság biztosítsa az összes érdekelt féllel szembeni egyenlő bánásmódot, és vegye figyelembe az érdekelt felek végső tájékoztatására válaszul benyújtott észrevételeket. Az érdekelt felek újabb végső tájékoztatása során a Bizottság csak az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételek nyomán tett kiigazításokat vizsgálta. Az állítással ellentétben valamennyi érdekelt fél egyenlő elbánásban részesült, mivel az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatos valamennyi észrevételt megfelelően kezelték.

(13) 2025. június 11-én meghallgatásra került sor az Aditya Birlával, a QR Polymers-szel pedig 2025. június 20-án.

1.5. **Az eljárás megindításával kapcsolatos állítások**

(14) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően az ERC megismételte az ideiglenes rendelet (6)–(8) preambulum-bekezdésében foglalt állítását, amelyben a védelemhez való eljárási jogának súlyos megsértésére hivatkozott a nem bizalmas jellegű összefoglalók hiányosságai és az alaprendelet 3. cikkének (3) és (5) bekezdésében felsorolt egyes kártényezők elemzésének hiánya miatt. Ezenkívül az Aditya Birla megismételte állítását a Bizottság által a panaszosnak biztosított túlzott bizalmasságot illetően, és a védelemhez való jog és a hatékony bírói jogvédelem megsértésére hivatkozott. Az Aditya Birla azzal érvelt, hogy a megbízható, nem kitakart információkhoz és bizonyítékokhoz való hozzáférés hiánya miatt a vállalatoknak teljes bizonyosság nélkül kellett eljárniuk, és nem tudtak megbizonyosodni azon adatok megbízhatóságáról, amelyekre a Bizottság az ideiglenes rendeletben szereplő ténymegállapítások megtételekor támaszkodott.

([5]) A Bizottság (EU) 2025/393 végrehajtási rendelete (2025. február 26.) a Kínai Népköztársaságból, a Tajvanról és a Thaiföldről származó epoxigyanták behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről (HL L, 2025/393, 2025.2.27., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/393/oj).

([6]) A Jiangsu Sanmu Group Co., Ltd, a Jiangsu Kumho Yangnong Chemical Co. Ltd, a Jiangsu Ruiheng New Material Technology Co., Ltd és a Nantong Xingchen Synthetic Material Co. Ltd képviseletében.

(15) Az ideiglenes rendeletben foglaltak szerint (lásd a (10)–(12) és (14) preambulumbekezdést) a panasz nem bizalmas jellegű változata és annak mellékletei, beleértve az eljárás megindítását követően a nyilvános aktába felvett további adatokat, és végső soron a Bizottság ideiglenes rendeletben foglalt részletes ideiglenes ténymegállapításai lehetővé tették a felek számára e dokumentumok tartalmának észszerű megértését. Ezenkívül a felek nem mutatták be, hogy a részletesebb, nem bizalmas jellegű összefoglalók vagy a panaszban szereplő további kárelemzés hogyan befolyásolná a jelenlegi eljárást, és hogyan biztosítaná a felek eljárási jogainak védelmét.

(16) A Bizottság a vizsgálat megindítása előtt objektív és kiterjedt vizsgálatot folytatott a panaszos állításaival kapcsolatban, majd ezt követően független tényfeltáró vizsgálatot végzett, és e vizsgálatok eredményei képezik az ideiglenes ténymegállapítások alapját. Ezért a Bizottság nem a panaszra és az abban megfogalmazott állításokra támaszkodott, hanem saját ténymegállapításokat tett mind az ideiglenes, mind a végleges szakaszban, az eljárás során függetlenül szerzett releváns adatok objektív vizsgálata alapján. A Bizottság ezért elutasította az ERC és az Aditya Birla érveit.

(17) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatására válaszul az Aditya Birla azt állította továbbá, hogy a Bizottság nem fejtette ki, hogy miért ítélte észszerűnek a mikrogazdasági és makrogazdasági mutatók összemosását. Amint azt az ideiglenes rendelet (10) preambulumbekezdése már kifejtette, a Bizottság az uniós gazdasági ágazat szerkezete miatt elfogadta a tartományokat a mikrogazdasági és makrogazdasági mutatók tekintetében. A kármutatókra vonatkozóan megadott tartományok minden esetben kellően részletesek voltak ahhoz, hogy lehetővé tegyék a benyújtott információk lényegének észszerű megértését és az összes kármutató tendenciáinak értékelését, különösen mivel minden mutatóhoz a figyelembe vett időszakra vonatkozó indexet is megadtak.

(18) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően az Aditya Birla azzal érvelt, hogy a vizsgálati időszak megváltoztatása miatt – amely eltérő a panaszban és magában az eljárásban – sérült a védelemhez való joga. Konkrétabban, az exportáló gyártó megkérdőjelezte a vizsgálati időszak Bizottság általi egyoldalú módosításának jogalapját. Az ideiglenes rendelet (42) preambulumbekezdésében foglaltak szerint, az alaprendelet 6. cikkének (1) bekezdésével összhangban a vizsgálati időszak rendszerint az eljárás megindítását közvetlenül megelőző hat hónapnál nem lehet rövidebb. E követelmény keretein belül a Bizottság mérlegelési jogkörrel rendelkezik a vizsgálati időszak kiválasztását illetően, amennyiben ez a kiválasztás lehetővé teszi a reprezentatív ténymegállapítást a lehető legfrissebb információk felhasználásával, és az alaprendelet nem tartalmaz olyan jogi követelményt, amely szerint a vizsgálathoz választott időszaknak meg kell egyeznie a panaszosok által választott időszakkal. Ebben az esetben a Bizottság a vizsgálat megindítása előtt három hónappal végződő vizsgálati időszakot választott ki, ami összhangban van az alaprendelet 6. cikkének (1) bekezdésével, valamint a bevett gyakorlattal, ugyanakkor lehetővé tette az uniós és exportáló gyártóktól és más statisztikai forrásokból származó adatok gyűjtését is. A Bizottság ezért elutasítja az Aditya Birla állítását.

1.6. **Mintavétel**

(19) A mintavételre vonatkozóan nem érkezett észrevétel. Ezért a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (21)–(34) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseket.

2. **AZ ÉRINTETT TERMÉK ÉS A HASONLÓ TERMÉK**

(20) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a Nan Ya kérte a különleges epoxigyantáknak, köztük a novolak epoxigyantáknak, a brómozott epoxigyantáknak és a BPF-epoxigyantáknak a termékkörből való kizárását. A Nan Ya az érdekelt felek végső tájékoztatására válaszul is megismételte kérését, anélkül, hogy ezzel kapcsolatban új bizonyítékokat szolgáltatott volna. Az említett tajvani exportáló gyártó azzal érvelt, hogy ezeket a termékeket más nyersanyagokból állítják elő, eltérő fizikai, műszaki és kémiai tulajdonságokkal rendelkeznek (mivel kémiailag és termikusan stabilabbak és ellenállóbbak vagy alacsony a bennük tárolt szén szintje), különleges területeken alkalmazzák őket, korlátozott mértékben helyettesíthetők hagyományos epoxigyantákkal, és a fogyasztók másként ítélik meg őket. Emellett a Nan Ya kérte a szilárd epoxigyanták kizárását, amelyek a Nan Ya szerint más eljárással

készülnek (ahol további gyártási szakaszokra is sor kerül), és csak korlátozott mértékben helyettesíthetők hagyományos folyékony epoxigyantákkal. A Nan Ya szerint e termékeknek a termékkörből való kizárása nem veszélyezteti a dömpingellenes intézkedések hatékonyságát, mivel azok az uniós piac, a belföldi uniós termelés és a behozatal kis hányadát teszik ki. Ezen túlmenően a De Monchy az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatására válaszul felvetette, hogy a Bizottságnak fontolóra kell vennie a bioalapú és különleges minőségű epoxigyanták más gyantatípusoktól való megkülönböztetését a pontosabb besorolás és tarifális vonzatok érdekében.

(21) Először is, az eljárás megindításáról szóló értesítés 2. pontja alapján a Bizottság felkérte az érdekelt feleket, hogy amennyiben a termékkörre vonatkozóan információkat kívánnak szolgáltatni, ezt az értesítés közzétételétől számított 10 napon belül (tehát 2024. július 11-ig) tegyék meg. A Nan Ya és a De Monchy sem nyújtott be észrevételeket vagy beadványokat ezzel kapcsolatban az említett határidőn belül.

(22) Másodszor, a vitatott epoxigyanta-típusok mindegyike beletartozik az ideiglenes rendelet 1. cikkében szereplő termékmeghatározásba, amit a felek nem vitattak. A Bizottság hangsúlyozza, és a panaszból, az eljárás megindításáról szóló értesítésből és az ideiglenes rendeletből egyértelműen kiderül, hogy mind a hagyományos alap-epoxigyantákat, mind a különleges gyantákat érintett terméknek kell tekinteni. Ebben az esetben az alapvető kémiai összetétel és a felhasznált nyersanyagok határozzák meg az epoxigyantákat – az ideiglenes rendelet 1. cikkében meghatározott összes epoxigyanta – beleértve a különleges gyantákat és a szilárd epoxigyantákat is – reakcióképes epoxi csoportokat tartalmazó polimerek vagy előpolimerek, amelyek alapelemként epiklórhidrint és egy alifás vagy aromás alkohol komponens használnak, és emiatt válnak érintett termékké.

(23) Nem vitatott, hogy a (20) preambulumbekezdésben leírt epoxigyantáknak különféle alkalmazási területeik és kissé eltérő jellemzőik lehetnek, hogy további gyártási szakaszokkal, nagyobb teljesítménnyel, jobb stabilitással vagy a vegyi anyagokkal szembeni jobb ellenálló képességgel rendelkezhetnek, hogy környezetbarátabbak, vagy hogy az e gyanták iránti kereslet és ennek megfelelően a belföldi gyártásuk és behozataluk korlátozott. A különböző epoxigyanta-típusok alapvető fizikai, kémiai és műszaki jellemzői azonban hasonlóak, illetve mindegyik hőre keményedik és hasonló gyártási eljárással készül. Ezenkívül mind a különleges, mind az alap-gyantatípusokat ugyanazok a vevők vásárolják a gyártóktól. Ezért a vevők megítélése szerint ezek a terméktípusok hasonlóak, és az epoxigyantákat azonos vagy hasonló értékesítési csatornákon keresztül értékesítenék a vevőknek. Továbbá az a tény, hogy a különleges gyantákat kisebb mennyiségben gyártották az Unióban vagy importálták, nem elegendő az eljárás hatálya alól való kizárásukhoz. Mindenesetre a Nan Ya és a De Monchy nem szolgáltatott olyan releváns és ellenőrizhető adatokat, amelyek lehetővé tennék a Bizottság számára a termékkizárásra vonatkozó felvetés megfelelő értékelését. A Bizottság ezért megalapozatlannak ítélte és elutasította a Nan Ya és a De Monchy felvetéseit.

(24) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatására válaszul a QR Polymers azt is állította, hogy a Bizottság tévedett, amikor elemzésében nem vette figyelembe a keményítőszereket, miközben a keményítőszerek nyersanyagaként epoxigyantát használnak, és epoxigyantát tartalmazó csomagban kínálják őket. A Bizottság emlékeztetett arra, hogy az eljárás megindításáról szóló értesítés, valamint az ideiglenes rendelet 1. cikke egyértelműen meghatározta a vizsgálat termékkörét. Az érintett termékhez képest a termelés downstream szakaszában elhelyezkedő termékek – bár az érintett terméket nyersanyagként használják – vagy az érintett termékkel együtt értékesített termékek azonban nem tartoznak e vizsgálat hatálya alá. A QR Polymers az érdekelt felek végső tájékoztatását követően megismételte állítását, azzal érvelve, hogy a keményítőszerek esetében nem az epoxigyanták downstream, hanem párhuzamos felhasználásáról van szó, és a keményítőszerek nem csupán egy tetszőleg csomag valamely alkotóelemét jelentik, hanem létfontosságúak a gyanta működéséhez, és fordítva. A Bizottság megismételte, hogy maguk a keményítőszerek nem tartoznak e vizsgálat termékkörébe, függetlenül attól, hogy továbbfeldolgozott termékekről vagy az epoxigyantákkal párhuzamosan használt termékekről van-e szó. A fentiekre tekintettel a QR Polymer állításait el kellett utasítani.

(25) A termékkörre és a hasonló termékre vonatkozó további észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (44)–(55) preambulumbekezdésében levont következtetések megerősítést nyernek.

3. **DÖMPING**

3.1. **Kínai Népköztársaság**

3.1.1. *Az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése szerinti eljárás a rendes érték megállapításához*

(26) Észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet 3.1.1. szakaszában foglalt ténymegállapítások megerősítést nyernek.

3.1.2. *Rendes érték*

3.1.2.1. A jelentős torzulások fennállása

(27) Az érdekelt felek tájékoztatását követően a Bizottsághoz észrevételek érkeztek az ERC-től. Először is, az ERC azzal érvelt, hogy a jelentés nem felel meg a pártatlan és objektív bizonyítékokra, valamint a kellő bizonyító erővel rendelkező bizonyítékokra vonatkozó követelményeknek. Azzal érvelt, hogy az, hogy a jelentést szándékolt céllal fogalmazták meg, nevezetesen azzal a céllal, hogy megkönnyítsék, hogy az uniós gazdasági ágazatok panaszt nyújthassanak be a kereskedelmi intézkedések területén, automatikusan kizárja a kínai gazdaság pártatlan és objektív elemzésének valószínűségét. Az ERC azt is előadta, hogy a jelentés bizonyító ereje kétséges, mivel a jelentés szándékosan kihagy olyan ténybeli körülményeket, elemeket és következtetéseket, amelyek ellentmondanak a jelentés elkészítése részleges céljának, vagy gyengítik azt.

(28) Másodszor, az ERC azzal érvelt, hogy az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése összeegyeztethetetlennek tűnik a WTO dömpingellenes megállapodásával. Azt állította, hogy a WTO dömpingellenes megállapodásának 2.2. cikke nem ismeri el a jelentős torzulások fogalmát, és nem teszi lehetővé a megfelelő reprezentatív országból származó adatok vagy a nemzetközi árak felhasználását a rendes érték képzéséhez. Konkrétabban, a WTO dömpingellenes megállapodásának 2.2. cikke csak azt engedi, hogy a rendes érték képzéséhez a származási országra jellemző előállítási költségeket, továbbá az igazgatási, értékesítési és általános költségek, valamint a nyereség észszerű összegét vegyék figyelembe.

(29) Harmadszor, az ERC szerint az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése összeegyeztethetetlennek tűnik a WTO dömpingellenes megállapodásának 2.2.1.1. cikkével és annak a Fellebbezési Testület által az EU–Biodízel (Argentína) (DS473) ügyben (a továbbiakban: EU–Biodízel-ügy) adott értelmezésével, amelyben a Testület megállapította, hogy a vizsgálatot végző hatóságoknak a gyártóknál vagy exportőröknél ténylegesen felmerült termékköltségeket kell alapul venniük a számtanilag képzett rendes értékek kiszámításához. Az ERC ezért arra kérte a Bizottságot, hogy fogadja el az együttműködő kínai exportőrök által bejelentett belföldi árakat és költségeket.

(30) Ami az ERC-nek a jelentés nem objektív és nem pártatlan voltával kapcsolatos állítását illeti, a Bizottság megjegyzi, hogy a jelentés átfogó dokumentum, amely széles körű objektív bizonyítékokon – többek között a kínai kormány által közzétett jogszabályokon, szabályokon és más hivatalos szakpolitikai dokumentumokon, nemzetközi szervezetek mint harmadik felek által összeállított jelentéseken, szakemberek tudományos tanulmányain és cikkein, továbbá egyéb megbízható független forrásokon – alapul. A jelentés 2017 decembere óta nyilvánosan elérhető, ennélfogva minden érdekelt félnek bőven lett volna elegendő ideje arra, hogy cáfolja, kiegészítse vagy észrevételezze a jelentést, illetve az azt megalapozó bizonyítékokat. A Bizottság azóta felülvizsgálta a jelentést, és 2024 áprilisában közzétette annak aktualizált változatát. A Bizottság megjegyzi, hogy az ERC nem cáfolta a jelentés tartalmát és az abban foglalt bizonyítékokat. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(31) A Bizottság álláspontja szerint a 2. cikk (6a) bekezdésének rendelkezései teljes mértékben összeegyeztethetők az Európai Unió WTO-kötelezettségeivel és a ERC által hivatkozott ítélkezési gyakorlattal. A Bizottság először is megjegyzi, hogy az EU–Biodízel-ügyről szóló WTO-jelentés nem az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének alkalmazását érintette, hanem az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdésének egy konkrét rendelkezését. Mindenesetre a WTO joga a WTO vizsgálóbizottsága és Fellebbezési Testülete által az EU–Biodízel-ügyben alkalmazott értelmezése szerint lehetővé teszi a harmadik országokból származó adatok felhasználását, amelyeket megfelelően ki kell igazítani, ha a kiigazítás szükséges és megalapozott. A jelentős torzulások megléte miatt az exportáló országra jellemző költségek és árak nem megfelelőek a rendes érték képzéséhez. Ilyen körülmények esetére az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése az előállítási és értékesítési költségeknek torzulásmentes árak vagy referenciaértékek alapján történő kiszámítását írja elő, ideértve az exportáló országéhoz hasonló fejlettségű, megfelelő reprezentatív országbeli torzulásmentes árakat vagy referenciaértékek is. A Bizottság ezért elutasította az ERC ezen állítását.

3.1.2.2. Reprezentatív ország

(32) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően az Aditya Birla vitatta a Bizottság azon döntését, hogy a Bizottság az epiklórhidrin és a marónátron torzulásmentes referenciaértékének forrásaként Malajziát veszi figyelembe, míg az összes többi termelési tényező, az SGA-költségek és a nyereség forrásaként Thaiföldet választotta.

(33) A Bizottság tisztázta, hogy csupán két termelési tényező, azaz az epiklórhidrin és a marónátron esetében – melyeknek Kínából érkező behozatala az összes behozatal 75 %-át, illetve 62 %-át tette ki – tért vissza Malajziához, mivel e két termelési tényező Thaiföldre irányuló behozatalának árait torzultnak tekintette. Az Aditya Birla észrevételeiben nem fejtette ki, hogy ez miért lenne értékelési hiba, ezért a Bizottság elutasította ezt az észrevételt.

(34) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az Aditya Birla megismételte azzal kapcsolatos aggályait, hogy a Bizottság Malajziát vette figyelembe megfelelő viszonyítási alapként az epiklórhidrin és a marónátron esetében, míg más inputok, az SGA-költségek és a nyereség tekintetében Thaiföldet használta fel. Az Aditya Birla azt állította, hogy a Bizottság azzal, hogy két országot használt fel a torzulásmentes referenciaértékek megállapítására, olyan jogi hibát követett el, amely érvénytelenítette a teljes vizsgálat eredményeit. Más szóval azzal érvelt, hogy ha bizonyos termelési tényezők esetében Malajziát kell figyelembe venni, az azt jelenti, hogy a „fő reprezentatív ország" (azaz Thaiföld) nem megfelelő választás.

(35) Az Aditya Birla a dömpingelt vagy támogatott behozatallal szembeni védelemről szóló, már hatályát vesztett 2423/88/EGK tanácsi rendelet ([7]) 2. cikke (5) bekezdésének a) pontjával kapcsolatos ítélkezési gyakorlatra hivatkozott, amely a nem piacgazdasági berendezkedésű országokra alkalmazandó módszertant írta elő ([8]) ([9]). Ezenkívül a T-326/21. sz. ügyre hivatkozott, amelyben a Törvényszék megismételte a Bizottság azon kötelezettségét, hogy a kiválasztott ország megfelelőségének meghatározásakor minden lényeges és releváns tényezőt figyelembe kell vennie, és hangsúlyozta, hogy ezeket a tényezőket a szükséges gondossággal kell megvizsgálnia annak biztosítása érdekében, hogy a vizsgált termék rendes értékét megfelelő és észszerű módon határozza meg ([10]). Ennek alapján az Aditya Birla azt állította, hogy a Bizottságnak vagy egy másik reprezentatív országot kell választania, vagy meg kell szüntetnie a jelenlegi vizsgálatot, és új vizsgálatot kell indítania.

(36) A Bizottság elutasította az Aditya Birla állítását. Az Aditya Birla nem fejtette ki, hogy az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése miért ne tenné lehetővé egy második ország felhasználását egyes termelési tényezők referenciaértékének megállapításához, amikor a Bizottság arra a következtetésre jut, hogy egy adott esetben azok voltak a legmegfelelőbbek. Az Aditya Birla által hivatkozott ítélkezési gyakorlat vagy irreleváns, vagy nem támasztja alá állítását. A vállalat által hivatkozott, az 1990-es évekből származó két ügy ugyanis a dömpingelt vagy támogatott behozatallal szembeni védelemről szóló 2423/88/EGK rendelet 2. cikke (5) bekezdésének a) pontját, valamint a nem piacgazdasági berendezkedésű országokra akkor alkalmazandó módszertant érinti. Emellett a Bizottság maradéktalanul megfelelt a Törvényszék által a T-326/21. sz. ügyben meghatározott követelményeknek: a reprezentatív ország kiválasztásához alaposan megvizsgálta az összes lényeges és releváns tényezőt, és a szükséges gondossággal járt el annak biztosítása érdekében, hogy a vizsgált termék rendes értékét megfelelő és észszerű módon határozza meg. Végül nem ritka, hogy a kiválasztott megfelelő reprezentatív ország nem feltétlenül alkalmas minden egyes termelési tényező tekintetében. Ezért az Aditya Birla által felhozott érv elfogadása számos esetben alkalmazhatatlanná tenné a 2. cikk (6a) bekezdését és a jelentős torzulások megállapítására vonatkozó módszertant. A kérelmező érve továbbá figyelmen kívül hagyja azt a tényt, hogy a forrásoknak a 2. cikk (6a) bekezdése a) pontjának második albekezdésében foglalt felsorolása nem kimerítő, és hogy az említett bekezdés első franciabekezdése nem írja elő egyetlen megfelelő reprezentatív ország kiválasztását. Ehelyett iránymutatást nyújt arra vonatkozóan, hogy hogyan kell választani, ha több megfelelő reprezentatív ország áll rendelkezésre. A jelen ügyben nem ez a helyzet, mivel Thaiföld egyértelműen nem volt megfelelő az ECH számára, amit az Aditya Birla sem vitatott.

([7]) A Tanács 2423/88/EGK rendelete (1988. július 11.) az Európai Gazdasági Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező, dömpingelt vagy támogatott behozatallal szembeni védelemről (HL L 209., 1988.8.2., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1988/2423/oj)

([8]) C-16/90. sz. ügy, az „Eugen Nolle" néven kereskedő Detlef Nolle kontra Hauptzollamt Bremen-Freihafen, 1991. október 22., ECLI:EU:C:1991:402, 13. pont.

([9]) C-26/96. sz. ügy, Rotexchemie International Handels GmbH & Co. kontra Hauptzollamt Hamburg-Waltershof, 1997. május 29., ECLI:EU:C:1997:261, 23. pont.

([10]) T-326/21. sz. ügy, Guangdong Haomei New Materials és Guangdong King Metal Light Alloy Technology kontra Bizottság, 2023. június 21., ECLI:EU:T:2023:347, 128. pont.

3.1.2.3. Torzulásmentes költségek és referenciaértékek

(37) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a Jiangsu Sanmu megjegyezte, hogy a Bizottság a „Nátrium-hidroxid (marónátron): vizes oldatban (nátronlúg vagy folyékony szóda)" Globális Kereskedelmi Atlaszban (a továbbiakban: GTA) szereplő malajziai behozatalát használta fel a marónátron referenciaáraként. A Jiangsu Sanmu azzal érvelt, hogy ez az ár nem tükrözi pontosan az epoxigyanták gyártási folyamata során felhasznált marónátron két kategóriáját (32 %-os és 50 %-os koncentráció). Ehelyett egy Dow Jones leányvállalat, az Opis' Chemical Market Analytics ([11]) (a továbbiakban: CMA), valamint az Argus Chemical Market Reports ([12]) (a továbbiakban: Argus) iparági szolgáltatóktól származó nemzetközi referenciaárak átlagának használatát javasolta, mivel mindkét szolgáltató a 100 %-os kategória, azaz a szilárd marónátron költség és fuvardíj (a továbbiakban: CFR) figyelembevételével megállapított délkelet-ázsiai áráról készít jelentéseket. Ezt követően a marónátron különböző kategóriáinak árát úgy kell kiszámítani, hogy a 100 %-os kategória árát meg kell szorozni a koncentráció százalékával. E módszer alkalmazásával a 32 %-os, illetve az 50 %-os kategória ára 0,98 CNY/kg, illetve 1,53 CNY/kg.

(38) Az ideiglenes rendelet (139) preambulumbekezdésében a Bizottság elismerte, hogy a GTA nem az exportáló gyártók által használt konkrét kategóriákra vonatkozó pontos referenciaértékeket, hanem a marónátron különböző kategóriái keverékének árát határozta meg. Mivel azonban ebben a szakaszban nem álltak rendelkezésre pontosabb alternatívák, a Bizottság úgy döntött, hogy a GTA-t veszi alapul. A Jiangsu Sanmu által javasolt módszer előnye, hogy az árakat a koncentráció mértéke alapján kell meghatározni a vegyipari ágazatra vonatkozó elismert referenciaértékeket felhasználva, amelyek egymástól függetlenül közel azonos számadatokat adnak meg a marónátronra vonatkozóan. Ennek eredményeként a Bizottság a (34) preambulumbekezdésben felvázolt referenciaértékek alapján felülvizsgálta a mintában szereplő összes kínai gyártó dömpingkülönbözetét.

(39) mivel a megadott árak nem a rendes érték kiszámításához használt CIF-alapon (költség, biztosítás, fuvardíj fizetve), hanem CFR-alapon (költség és fuvardíj fizetve) számított árak voltak, a Bizottság kiigazítást alkalmazott. A nyilvánosan hozzáférhető források szerint a tengeri rakománybiztosítási díjak – az áruk jellegétől függően – jellemzően a szállítmány értékének 0,2–2 %-át ([13]) teszik ki. A mintában szereplő exportáló gyártók ellenőrzött adatai azt mutatják, hogy az epoxigyanták szállításának biztosítási költségei a szállítmány értékének 0,1–0,5 %-át tették ki. Mivel a marónátron szállítása veszélyesebb, mint az epoxigyantáké, a Bizottság a CFR-adatokhoz hozzáadott 1 % biztosítási díjat a marónátronra vonatkozó, CIF-alapon számított végső referenciaértékek megállapítása érdekében. Ez az érték a megfigyelt iparági tartományba esik, és tükrözi a maró vegyi anyagok, például a marónátron szállításához kapcsolódó magasabb kockázatot, ami fokozott biztonsági intézkedéseket és szigorúbb kezelési eljárásokat tesz szükségessé. Az 1 %-os díj ezért konzervatív, de észszerű középszintet jelent, amely tisztességes és a kockázatot figyelembe vevő összehasonlítást biztosít, elkerülve ugyanakkor a túlbecslést.

(40) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Sinochem azzal érvelt, hogy a Bizottság túlbecsülte a marónátron szállításának biztosítási díját. Azt állította, hogy még ha a marónátron veszélyesebb is, mint az epoxigyanták, ez önmagában nem indokolja a magasabb biztosítási díjat. A Sinochem azt állította, hogy a marónátronra alkalmazott díjnak meg kell egyeznie az epoxigyantákra alkalmazandó díjjal, mivel a marónátron az epoxigyanták előállításához felhasznált nyersanyag.

(41) A Sinochem azonban nem szolgált bizonyítékokkal annak alátámasztására, hogy bár a marónátron veszélyesebb, mint az epoxi, a két termék szállítási biztosításának költsége azonos lenne. Az is közismert tény, hogy a nyersanyagok a végtermékekhez képest eltérő fizikai-kémiai tulajdonságokkal, például maró hatással rendelkezhetnek, és hogy a fokozott maró hatás magasabb biztosítási díjat eredményezhet ([14]). A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(42) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a Sanmu vitatta a thaiföldi munkaerőköltségek Bizottság által javasolt referenciaértékét (amely az órabér 10,2 %-ának felel meg), amely magában foglalja a munkáltatóra háruló 5,2 %-os járulékot és a munkavállalóra háruló 5 %-os járulékot. Bár a Sanmu egyetértett abban, hogy a munkáltatóra háruló járulék valóban 5,2 %, azzal érvelt, hogy a munkavállalóra háruló további járulékot nem a munkáltató viseli, ezért azt nem szabad figyelembe venni a munkaerőköltségek torzulásmentes referenciaértékének kiszámításakor.

([11]) https://cma.opisnet.com/?utm_term=&utm_campaign=&utm_source=adwords&utm_medium=ppc&gad_source=1.
([12]) https://view.argusmedia.com/chemicals-market-reports.html.
([13]) https://freightinsurancecoverage.com/process/marine-cargo-insurance-cost.
([14]) https://traderiskguaranty.com/trgpeak/top-5-impact-insurance-costs.

(43) A Bizottság beleegyezett abba, hogy csak a munkáltató által közvetlenül viselt (azaz 5,2 %-os) társadalombiztosítási járulékot vegye figyelembe, és ennek megfelelően felülvizsgálta a munkaerőköltségek torzulásmentes referenciaértékére vonatkozó számítást.

(44) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a Sanmu megismételte az ideiglenes rendelet (146) preambulumbekezdésében foglalt észrevételét, amely szerint a 40 órás feltételezett heti munkaidő alábecsüli a tényleges munkaidőt, amelyben a túlórát is figyelembe kell venni. Ezen állítás kiegészítéseként a Sanmu a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet statisztikai adatbázisára, konkrétabban a thaiföldi feldolgozóiparra összpontosító „Munkaerő-felmérés" adatkészletre ([15]) hivatkozott. E forrás alapján a thaiföldi feldolgozóiparban az átlagos heti munkaidőnek 47,2 órának kell lennie.

(45) A Bizottság tudomásul vette a Sanmu dokumentált bizonyítékait, és Thaiföld esetében heti 47,2 óra figyelembevételével módosította a munkaerőköltségek torzulásmentes referenciaértékére vonatkozó számítást.

(46) A (43) és (45) preambulumbekezdésben tárgyalt változtatások eredményeként és a munkaerőköltség felülvizsgált referenciaértéke 15,01 CNY/óra.

(47) A Sanmu azt is állította, hogy a villamos energia Bizottság által megállapított torzulásmentes referenciaára 7 %-os héát tartalmaz ([16]). A Sanmu megjegyezte, hogy Thaiföldön az ipari felhasználók teljes héa-visszatérítésben részesülnek, és a vállalkozások visszaigényelhetik az előzetesen felszámított héát ([17]). Ezért a Sanmu arra kérte a Bizottságot, hogy a villamos energia torzulásmentes referenciaárából vonja le a 7 %-os héát.

(48) A Bizottság elutasította ezt az állítást. Közismert, hogy Thaiföldön a villamosenergia-árakat héa nélkül tüntetik fel. A Sanmu állítása téves információkon alapul, amelyek valószínűleg az angol nyelvre történő hibás fordításból erednek. Mindkét állami tulajdonú villamosenergia-szolgáltató – a nagyvárosi villamosenergia-hatóság és a tartományi villamosenergia-hatóság –, valamint az energiaszabályozási bizottság hivatalos honlapja egyértelműen jelzi, hogy a felsorolt tarifák nem tartalmaznak héát. E honlapok hiteles forrásként szolgálnak a thaiföldi villamosenergia-árazás tekintetében. E platformokon kifejezetten szerepel a héa kizárása, amely nyilvánosan hozzáférhető.

(49) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a Sanmu azt állította, hogy a thaiföldi villamos energia torzulásmentes referenciaárának megállapításakor a Bizottság nem indokolta azt a döntését, hogy a vonatkozó thaiföldi rendelet szerinti 4. számú díjszabást (azaz a „nagyipari általános szolgáltatást") veszi figyelembe, amely a legjelentősebb energiafogyasztásnak (az átlagos energiafogyasztás meghaladja a havi 250 000 kWh-t) és magasabb villamosenergia-alapárnak felel meg. A Sanmu arra kérte a Bizottságot, hogy a mintában szereplő thaiföldi vállalat, az Aditya Birla Chemicals (Thailand) Co., Ltd ellenőrzött fogyasztási volumenei alapján a legmegfelelőbb villamosenergia-fogyasztási sávot használja referenciaként.

(50) Az aktában rendelkezésre álló információk alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy helyénvaló az epoxigyártókat a „nagyipari általános szolgáltatás" fogyasztói sávba sorolni. A mintában szereplő kínai exportáló gyártók vizsgálati időszak alatti villamosenergia-fogyasztási volumene ténylegesen megerősítette, hogy a 4. számú díjszabás – azaz a „nagyipari általános szolgáltatás" – választása megfelelő volt.

(51) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Sinochem csoport kifogásolta a „4.2.3. 22 kV" feszültségszint felhasználását a villamosenergia-költségek kiszámításánál, és az ellenőrzés során már benyújtott bizonyítékokra hivatkozott, amelyek szerint exportáló gyártói a 110 kV-os hálózathoz csatlakoznak. A Sinochem felülvizsgálatot kért annak érdekében, hogy a Bizottság inkább a „4.2.1.: 69 kV és afelett" feszültségszintet használja fel.

(52) A Bizottság elfogadta ezt az állítást, és ennek megfelelően felülvizsgálta az érintett exportáló gyártókra vonatkozó villamosenergia-referenciaértéket.

(53) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a Sanmu elírást állapított meg a villamosenergia-díjak súlyozott átlagára vonatkozó számításban (THB/CNY/KWh).

([15]) ILO, Munkaerő-statisztikai adatbázis, „Mean weekly hours actually worked per employed person by sex and economic activity -- Annual" (A heti ledolgozott órák átlagos száma munkavállalónként, nemek és gazdasági tevékenységek szerint -- Éves), Thaiföld (https://rshiny.ilo.org/dataexplorer35/?lang=en&segment=indicator&id=HOW_TEMP_SEX_ECO_NB_A&ref_area=THA).

([16]) Thailand Board of Investment (https://www.boi.go.th/index.php?page=utility_costs&utm).

([17]) PWC, „Thailand (Thaiföld); Corporate (Vállalatok) – Other Taxes (Egyéb adók)" (https://taxsummaries.pwc.com/thailand/corporate/other-taxes?utm).

(54) A Sanmu által benyújtott észrevétel nyomán és a számítás helyesbítését követően a Bizottság úgy határozott, hogy a mintában szereplő exportáló gyártók által szolgáltatott részletes villamosenergia-fogyasztási adatokat használja fel. A Bizottság egy általános súlyozott átlag alkalmazása helyett vállalatspecifikus villamosenergia-referenciadíjat állapított meg. A Bizottság a mintában szereplő exportáló gyártók mindegyike esetében ezt a referenciaértéket a csúcs- és a völgyidőszaki villamosenergia-fogyasztásuk alapján számította ki, amennyiben ilyen adatok rendelkezésre álltak. Ezt követően a bejelentett fogyasztást hozzárendelte az alkalmazandó csúcs- és völgyidőszaki díjhoz. Azokban az esetekben, amikor valamely gyártó nem tett különbséget a csúcs- és a völgyidőszaki fogyasztás között, a Bizottság a csúcsidőszaki díjat alkalmazta, feltételezve, hogy a völgyidőszaki díj nem állt az adott exportáló gyártó rendelkezésére.

(55) Emellett a Bizottság úgy határozott, hogy a kapacitásdíjat és a szolgáltatási díjat egyaránt figyelembe veszi a villamosenergia-referenciadíjban, hogy az teljes mértékben tükrözze a reprezentatív országbeli villamosenergia-költséget. A Bizottság a szolgáltatási díjat havi fix összegként fejezte ki, míg a kapacitásdíjat kW-ban állapította meg a villamosenergia-igényre vonatkozó óvatos számítás alapján. Ezt úgy állapította meg, hogy a teljes csúcsidőszaki energiafogyasztást elosztotta a termelési órák számával.

(56) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Sinochem csoport kifogásolta a Bizottság azon módszerét, hogy a vállalatok egyedi villamosenergia-kategóriáit csúcs- és völgyidőszaki fogyasztáshoz rendelte, és kérte egyes kategóriák átsorolását.

(57) A Bizottság elfogadta ezt az állítást, és indokolt esetben módosította a villamosenergia-kategóriákat.

(58) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Sanmu és a Sinochem kifogásolta, hogy a Bizottság csúcsidőszakinak tekintette azon vállalatok teljes villamosenergia-fogyasztását, amelyek nem tettek különbséget a csúcs- és a völgyidőszaki fogyasztás között. A Sanmu azzal érvelt, hogy a thaiföldi beruházási tanács (Thailand Board of Investment) ([18]) által a csúcsidőszakokra vonatkozóan közzétett nyilvános információk rendelkezésre álltak. Másrészt a Sinochem azt javasolta, hogy a Bizottság a csúcs- és völgyidőszaki fogyasztás átlagát alkalmazza a csoportjához tartozó azon vállalatokat alapul véve, amelyek bejelentették ezeket az információkat, arra a vállalatra, amely nem jelentette be azokat.

(59) A Bizottság megvizsgálta ezt az állítást, és egyetértett azzal, hogy tekintettel a gyártási folyamat folyamatos 24 órás jellegére, észszerű volt a villamosenergia-fogyasztásnak a felhasználási időszak szerinti tarifa alapján történő felosztása. Az időalapú használati díjrendszer szerinti csúcsidőszakok ütemtervét a nagyvárosi villamosenergia-hatóság ([19]) teszi közzé, amely szerint a csúcsidőszakok hétfőtől péntekig 9:00-tól 22:00-ig tartanak. Ez heti öt napon keresztül napi 13 órának felel meg, ami a heti teljes óraszám körülbelül 38,7 %-a.

(60) Ennek megfelelően azon vállalatok esetében, amelyek nem adták meg a villamosenergia-fogyasztás időszakonkénti bontását, a Bizottság a teljes villamosenergia-fogyasztás 38,7 %-át határozta meg csúcsidőszaki fogyasztásként. Ez az arány szorosan igazodik a részletes fogyasztási adatokat benyújtó vállalatok által bejelentett csúcsidőszaki fogyasztási arányhoz.

(61) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Sinochem kifogásolta a Bizottság által a csúcsidőszaki kereslet kiszámításához használt módszertant. A Sinochem szerint a csúcsidőszaki keresletet a válaszadók tényleges adatai alapján kell kiszámítani, nem pedig a (62) preambulumbekezdésben ismertetett módszer szerint kell megbecsülni.

(62) A Bizottság a kW-ban kifejezett csúcsidőszaki keresletet (azaz egy adott pillanatban a legnagyobb villamosenergia-keresletet) úgy határozta meg, hogy a teljes csúcsidőszaki fogyasztást elosztotta a csúcsidőszakban ledolgozott munkaórák átlagos számával. A csúcsidőszaki fogyasztás kiszámításához vagy a válaszadók által szolgáltatott adatokra, vagy azon vállalatok esetében, amelyek nem tettek különbséget a csúcs- és a völgyidőszaki felhasználás között, az (56) preambulumbekezdésben ismertetett felosztási módszerre támaszkodott. A Bizottság megállapította, hogy ez a módszertan megbízható és minden vállalat esetében következetes. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(63) A Bizottság a (49)–(59) preambulumbekezdésben tárgyalt észrevételek alapján minden exportáló gyártó esetében külön-külön újraszámította a villamos energia referenciaértékét.

([18]) https://www.boi.go.th/index.php?page=utility_costs.
([19]) https://www.mea.or.th/en/our-services/tariff-calculation/other/-LDELdOY73W3K.

(64) Az érdekelt felek újabb végső tájékoztatását követően a Sinochem tisztázta az (59) preambulumbekezdésben már ismertetett állítását a kapacitásdíj meghatározásához felhasznált (kWh-ban kifejezett) villamos energia felhasználásával kapcsolatban. A Bizottság megvizsgálta ezt az állítást és arra a következtetésre jutott, hogy annak elfogadása nem befolyásolná a Sinochem csoport dömpingkülönbözetét. Ezért az észrevétel tárgytalan volt.

(65) A (47) preambulumbekezdéshez hasonlóan a Sanmu tájékoztatást kért arról, hogy a földgáz Bizottság által megállapított torzulásmentes referenciaára tartalmaz-e 7 %-os héát.

(66) A Bizottság a thaiföldi Energiaügyi Minisztérium által szolgáltatott fogyasztási adatok ([20]) alapján számította ki a földgáz torzulásmentes referenciaárát. A 2023. évi thaiföldi földgázfogyasztás összértékét elosztotta a megfelelő összmennyiséggel. Az így kapott egységérték nem tartalmazott héát. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(67) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a Sanmu ismételten hozzáférést kért a thaiföldi SGA-költségek és nyereség torzulásmentes értékének megállapításához kiválasztott vállalat (Aditya Birla) teljes beszámolójához. A Sanmu azt állította, hogy a 2023. és 2024. évi eredménykimutatás nem tartalmazott kiegészítő mellékleteket vagy magyarázatot, ami nem tette lehetővé a felek számára annak megértését, hogy hogyan számították ki az SGA-költségeket. A Sanmu különösen megjegyezte, hogy a Bizottságnak az összes közvetlen értékesítési költséget, például a szállítással kapcsolatos költségeket, jutalékokat stb. le kell vonnia az SGA-költségekből.

(68) A Bizottság engedélyt kért és kapott az Aditya Birla-tól, hogy az exportőrök kérdőívében szereplő szállítási költségeket felhasználja, és ezeket a költségeket levonja a kiszámított SGA-költségekből. A Bizottság ezért 18,0 %-ról 12,6 %-ra módosította az SGA-költségeknek a rendes érték megállapításához használt torzulásmentes és észszerű értékét.

3.1.2.4. Előállítási költség – egyéb észrevételek

(69) Az érdekelt felek előzetes tájékoztatását követően a Jiangsu Ruiheng azt állította, hogy a Bizottság túlbecsülte a dömpingkülönbözet kiszámításához felhasznált általános költségeket. A vállalat konkrétan azzal érvelt, hogy a Bizottság az upstream gyártási szakaszok teljes általános költségét az epoxigyantákhoz rendelte hozzá, ahelyett, hogy azt az epoxigyanta-termeléshez szükséges tényleges felhasználás alapján osztotta volna fel.

(70) A Bizottság azonban – a Jiangsu Ruiheng állításával ellentétben – a vertikálisan integrált folyamat egyes szakaszaiban felmerült általános költségeket az epoxigyanta-termeléshez felhasznált outputokkal arányosan osztotta fel, biztosítva a költségek pontos, túlbecslés nélküli elosztását. A Bizottság ezt az értékelést a helyszíni ellenőrző látogatás során a vállalattal együttműködésben végezte el, és az így kapott költséget további módosítás nélkül használta fel a dömpingkülönbözet kiszámításához. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(71) Az érdekelt felek előzetes tájékoztatását követően a JKYC azt állította, hogy az egyik terméktípus, amelynek gyártási költségét tévesen jelentette be, nem érintett termék, és azt nem exportálta az Unióba. A JKYC ezért arra kérte a Bizottságot, hogy az említett terméktípust figyelmen kívül hagyva számítsa ki újra a dömpingkülönbözetet.

(72) Az ideiglenes dömpingkülönbözethez használt, ellenőrzött gyártási költségre vonatkozó dokumentáció felülvizsgálatát követően a Bizottság megerősítette, hogy az egyik terméktípus nem tartozik bele az érintett termék fogalommeghatározásába. Ezért a Bizottság ezt a terméktípust figyelmen kívül hagyva újraszámította a dömpingkülönbözetet.

3.1.2.5. A rendes értékre vonatkozó következtetés

(73) A Bizottság a rendes értékkel kapcsolatos valamennyi észrevétellel foglalkozott, és adott esetben, a fent leírt módon felülvizsgálta ténymegállapításait. Az ideiglenes rendelet 3.1.2. szakaszában foglalt többi ténymegállapítás megerősítést nyer.

3.1.3. *Exportár és összehasonlítás*

(74) Észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet exportárra és összehasonlításra vonatkozó ténymegállapításai megerősítést nyernek.

([20]) https://www.eppo.go.th/index.php/en/en-energystatistics/energy-economy-static.

3.1.4. *Dömpingkülönbözetek*

(75) Amint az a 3.1.2. szakaszban is szerepel, az érdekelt felek által megfogalmazott állításokat követően a Bizottság felülvizsgálta a dömpingkülönbözeteket.

(76) A vámfizetés nélkül, uniós határparitáson számított, költséget, biztosítást és fuvardíjat is tartalmazó ár (CIF-ár) százalékában kifejezett végleges dömpingkülönbözetek a következők:

Vállalat	Végleges dömpingkülönbözet (%)
Jiangsu Sanmu Group Co., Ltd	17,3
Sinochem csoport, amely a következőkből áll: — Jiangsu Ruiheng New Material Technology Co., Ltd — Nantong Xingchen Synthetic Material Co., Ltd — Jiangsu Kumho Yangnong Chemical Co., Ltd	33,0
Egyéb együttműködő vállalatok	23,0
Minden egyéb, Kínából származó behozatal	33,0

3.2. **Koreai Köztársaság**

3.2.1. *Rendes érték*

(77) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a panaszos előadta, hogy a mintában szereplő két koreai exportáló gyártó – amely a panaszos becslése szerint Korea epoxigyanta-termelésének 85–95 %-át adja – láthatóan pontatlan információkat szolgáltatott az epiklórhidrin beszerzési forrását illetően. Tekintettel arra, hogy a Koreában epoxigyanta-termeléshez felhasznált epiklórhidrin 28–32 %-át Kínából importálják, és ezek az exportőrök felelősek szinte az összes epoxigyanta előállításáért Koreában, matematikailag valószínűtlen, hogy a mintában szereplő exportáló gyártók elkerülték a kínai epiklórhidrin használatát.

(78) A panaszos továbbá azt állította, hogy a koreai rendes érték nem alapulhat a Kínából eredő torzulások miatt jelentősen leszorított belföldi árakon, ami az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése értelmében sajátos piaci helyzetet teremt Koreában. Ennek eredményeként a rendes értéket a költségek alapján kell képezni, és az epiklórhidrin Koreában érvényes árát megfelelő referenciaértékkel kell helyettesíteni. A panaszos az epiklórhidrin észak-amerikai vagy nyugat-európai árának használatát javasolta.

(79) A Bizottság megerősítette, hogy a nyersanyagok beszerzési ügyleteinek ellenőrzése során – beleértve az áruk származási országának meghatározását is – megállapította, hogy a mintában szereplő két exportőr esetében nem Kína volt az epiklórhidrin fő beszerzési forrása. Megállapította továbbá, hogy a Kínából származó epiklórhidrin beszerzési ára összhangban volt az exportőrök vizsgálati időszak alatti átlagos beszerzési árával, beleértve az exportőrök Kínán kívüli különböző származási országokból, például az Európai Unióból történő beszerzéseinek árát is.

(80) Ami a sajátos piaci helyzet fennállására vonatkozó állítást illeti, a Bizottság megjegyezte, hogy nem Kína volt az epiklórhidrin elsődleges globális exportőre, hanem Thaiföld, amely a vizsgálati időszak alatt világszerte több mint 108 000 millió tonnát exportált, szemben a Kína által exportált 58 000 millió tonnával. Thaiföld volt az ázsiai régió legnagyobb exportőre is. Ezenkívül az epiklórhidrin Thaiföldön érvényes átlagos exportára ugyanabba a tartományba esett, mint Kína átlagos exportára. Ezért valószínűleg mind Kína, mind Thaiföld – figyelembe véve termelési kapacitásaikat és exportstratégiáikat – döntő szerepet játszott az epiklórhidrin ázsiai régión belüli árainak meghatározásában. Emellett az epiklórhidrin ázsiai árait számos más tényező is befolyásolhatta, többek között az olyan ipari ágazatok részéről felmerülő kereslet, mint az építőipar és a bevonatok ([21]). Ezenkívül a régió gyártói közötti intenzív verseny is hozzájárulhatott a versenyképes árak fenntartásához. Következésképpen az epiklórhidrin koreai árszintjét nem lehet kizárólag a kínai behozatalnak tulajdonítani, mivel ez nem tükrözi teljes mértékben az ázsiai régió piaci dinamikáinak összetettségét.

([21]) https://www.chemanalyst.com/Pricing-data/epichlorohydrin-55.

(81) Mindezek és a panaszos által szolgáltatott információk alapján a Bizottság nem tudta azt a következtetést levonni, hogy az epiklórhidrin esetében a kínai kapacitásfelesleg mesterségesen alacsony epiklórhidrin-árakat eredményezett a szomszédos piacokon – beleértve Koreát is –, ami képes sajátos piaci helyzetet teremteni. A Bizottság ezért megállapította, hogy a költségek kiigazításának az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése szerinti feltételei nem teljesültek.

(82) A fent ismertetett állítás elutasítását követően a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendeletnek a Koreára vonatkozó rendes értékkel kapcsolatos ténymegállapításait.

3.2.2. *Exportár*

(83) Észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (207)–(208) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

3.2.3. *Összehasonlítás*

(84) Észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (209)–(214) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

3.2.4. Dömpingkülönbözetek

(85) Észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (215)–(220) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

3.3. **Tajvan**

3.3.1. *Rendes érték*

(86) Észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (221) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

3.3.2. *Exportár*

(87) Észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (223)–(224) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

3.3.3. *Összehasonlítás*

(88) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a Nan Ya előadta, hogy a rendes érték és az exportár nem hasonlítható össze a tajvani belföldi és az uniós exportpiacon a megrendelésenkénti mennyiségekben mutatkozó különbségek miatt.

(89) A vizsgálat során a Nan Ya nem szolgáltatott olyan bizonyítékokat, amelyek arra utalnának, hogy a belföldi és az exportpiacon eltérő volt a kereskedelem szintje, vagy hogy a megrendelésenként rendelt mennyiség jelentős tényező volt az árak meghatározása szempontjából. Ezenkívül a Nan Ya nem nyújtott be a mennyiségi árengedményekre vonatkozó bizonyítékokat, illetve más olyan bizonyítékot, amely alátámasztotta volna azt az állítást, hogy a nagyobb értékesítési volumen szükségszerűen diszkontált árakhoz vezetne.

(90) A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

3.3.4. *Dömpingkülönbözetek*

(91) Észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (231)–(233) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

3.4. **Thaiföld**

(92) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a Aditya Birla előadta, hogy a Bizottság az ideiglenes rendeletben nem vette figyelembe az Aditya Birla által az érdekelt felek előzetes tájékoztatásával kapcsolatban tett észrevételeket. Az Aditya Birla az érdekelt felek végső tájékoztatásához benyújtott két külön beadványában is megismételte észrevételeit. Mindkét beadvány főként ugyanazokat az érveket ismételte meg, amelyeket az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően már benyújtottak, de nem terjesztett elő olyan új bizonyítékokat, amelyek megváltoztatnák a végleges tájékoztatóban foglalt következtetéseket.

(93) Az (4) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint az érdekelt felek előzetes tájékoztatása kapcsán elfogadható észrevételek a számítások pontosságára korlátozódnak. Ez az érdekelt felekkel megosztott előzetes tájékoztatókban is szerepelt. Az Aditya Birla által az érdekelt felek előzetes tájékoztatásával kapcsolatban benyújtott észrevételek túllépték ezt a keretet, és olyan kérdéseket érintettek, amelyeket csak az ideiglenes intézkedések bevezetését követően kellene felvetni és kezelni. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

3.4.1. *Rendes érték*

(94) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően az Aditya Birla előadta, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a belföldi piacon elért tényleges nyereség százalékát azon terméktípusok esetében, amelyeket a belföldi piacon olyan mennyiségben értékesítettek, amely nem felelt meg az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésében meghatározott 5 %-os küszöbértéknek, ami a Birla szerint a szokásos kereskedelmi forgalom keretén kívüli értékesítésnek minősül. Az Aditya Birla szerint ez ellentétes volt az említett rendelet 2. cikkének (3) bekezdésével, és a Bizottságnak ehelyett a szokásos kereskedelmi forgalomban bonyolított összes belföldi értékesítésen alapuló haszonkulcsot kellett volna alkalmaznia, függetlenül az érintett terméktípustól. Az Aditya Birla az érdekelt felek végső tájékoztatását követő két beadványban is megismételte észrevételeit, megismételve a korábbi érveket, de nem szolgáltatott olyan új bizonyítékokat, amelyek megváltoztatnák a végleges tájékoztatóban levont következtetéseket.

(95) A Bizottság megjegyezte, hogy az Aditya Birla állításával ellentétben azok a belföldi értékesítési volumenek, amelyek nem érik el az azonos terméktípus kivitelének legalább 5 %-át, nem tekinthetők a szokásos kereskedelmi forgalom keretén kívüli értékesítésnek. Az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése valójában arra hivatkozik, hogy „Ha a **szokásos kereskedelmi forgalomban** hasonló termék […] nem kielégítő mértékben kerül értékesítésre". (utólagos kiemelés). Azok az ügyletek, amelyek alapján a Bizottság meghatározta a rendes értékeknek az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése szerinti kiszámításához használt, az érintett termékkódokhoz tartozó értékesítésekből származó tényleges nyereséget, mind nyereségesek voltak, és így a szokásos kereskedelmi forgalom keretében valósultak meg. Így az az előfeltevés, amely szerint a Bizottság a szokásos kereskedelmi forgalom keretén kívüli ügyleteken alapuló nyereséget alkalmazott, tényszerűen nem helytálló.

(96) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően tett észrevételeiben az Aditya Birla látszólag összekeverte a szokásos kereskedelmi forgalom keretén kívüli értékesítéseket (az alaprendelet 2. cikkének (4) bekezdése) azokkal az értékesítésekkel, amelyek nem feleltek meg az említett rendelet 2. cikkének (2) bekezdése szerinti reprezentativitás-vizsgálaton. Önmagában az a tény, hogy az értékesítések az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdése alapján nem kielégítő mennyiségben történtek, nem jelenti azt, hogy azok nem a szokásos kereskedelmi forgalom keretében valósultak meg. Amint az a (95) preambulumbekezdésben szerepel, az érintett termékkódok tényleges nyereségének kiszámításához használt releváns értékesítési ügyletek a szokásos kereskedelmi forgalom keretében valósultak meg.

(97) Azzal a panasszal kapcsolatban, hogy az érintett termékkódok esetében a rendes értékének kiszámításához használt nyereség olyan értékesítési ügyleteken alapult, amelyek összességében nem haladták meg az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésében meghatározott 5 %-os küszöbértéket, a Bizottság a következőket jegyezte meg.

(98) Ha a szokásos kereskedelmi forgalomban nem történik kielégítő mértékű belföldi értékesítés (azaz annak volumene nem éri el az érintett termék Unióban eladott mennyiségének 5 %-át), amint az az érintett termékkódok esetében is történt, a rendes értéket vagy a származási országban felmerülő előállítási költség és az ehhez hozzászámított SGA-költségek, valamint a nyereség észszerű összege, vagy a reprezentatív exportárak alapján lehet kiszámítani ([22]). E tekintetben az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése a WTO dömpingellenes megállapodásának 2.2. cikkében foglalt rendelkezéseket követi.

(99) Az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése szerinti számítás során felhasználandó SGA-költségek és nyereség tekintetében az alaprendelet 2. cikkének (6) bekezdése és a WTO dömpingellenes megállapodásának 2.2.2. cikke többek között úgy rendelkezik, hogy az SGA-költségek, valamint a nyereség összegének a szokásos kereskedelmi forgalomban a vizsgált gyártó vagy exportőr hasonló terméke előállításának, illetve értékesítésének tényleges adatain kell alapulnia. Ha ezen összegek megállapítása nem lehetséges, három alternatív módszer áll rendelkezésre azok meghatározására.

([22]) Lásd e célból: 2014. október 1-jei ítélet, Tanács kontra Alumina, C-393/13 P, ECLI:EU:C:2014:2245, 20. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

(100) mivel az alaprendelet 2. cikkének (3) és (6) bekezdése nagyrészt a WTO dömpingellenes megállapodásának 2.2. és 2.2.2. cikkét tükrözi, azokat lehetőség szerint a megállapodással összhangban kell értelmezni ([23]).

(101) Amint azt a Fellebbezési Testület az „EK – Csőillesztékek, illetve csőszerelvények” ([24]) ügyben megjegyezte, „a 2.2.2. cikk […] kritériumokat állapít meg az SGA-költségek, valamint a nyereség »észszerű összegének« a számtanilag képzett rendes érték 2.2. cikk szint szerinti kiszámításakor történő meghatározásához”. A Fellebbezési Testület a következőképpen folytatta: „a 2.2.2. cikk bevezető fordulatának szövegét [v]izsgálva megállapítjuk, hogy ez a rendelkezés általános kötelezettséget ró (»kell«) a vizsgálatot végző hatóságra, amely szerint az SGA-költségek és a nyereség összegének meghatározásakor »az előállításra és az értékesítésre a szokásos kereskedelmi forgalomban alkalmazandó tényleges adatokat« kell felhasználnia. A vizsgálatot végző hatóság csak akkor alkalmazhatja az i–iii. alpontban meghatározott három másik módszer egyikét, „[h]a ennek alapján az összeg megállapítása nem lehetséges”. Álláspontunk szerint a bevezető fordulat szóhasználata azt jelzi, hogy a vizsgálatot végző hatóságnak az SGA-költségek és a nyereség 2.2.2. cikk szerinti meghatározásakor először meg kell kísérelnie „az előállításra és az értékesítésre a szokásos kereskedelmi forgalomban alkalmazandó tényleges adatok” felhasználásával történő meghatározást. Ha az exportőrre és a vizsgált hasonló termékre vonatkozóan léteznek az értékesítésekre a szokásos kereskedelmi forgalomban alkalmazandó tényleges SGA-költség- és nyereségadatok, a vizsgálatot végző hatóság köteles ezeket az adatokat felhasználni a rendes érték kiszámításához; a számtanilag képzett rendes értéket nem számíthatja ki az SGA-költség- és nyereségadatok alapján úgy, hogy más adatokra hivatkozik vagy alternatív módszert alkalmaz” ([25]).

(102) Ebből következik, hogy ha a szóban forgó értékesítésekre a szokásos kereskedelmi forgalom keretében került sor, ahogy ebben az esetben is történt, úgy azok volumene nem bír jelentőséggel. Amint azt a Fellebbezési Testület megállapította, „[a] 2.2.2. cikkben a kis mennyiségekre vonatkozó módosító kitétel hiánya azt jelenti, hogy a 2.2.2. cikkből nem lehet a kis volumenű értékesítésekre vonatkozó kivételt kiolvasni.” ([26]). Ezen ítélkezési gyakorlat szerint, amennyiben rendelkezésre állnak az exportáló gyártó által a szokásos kereskedelmi forgalom keretében végzett értékesítésekre vonatkozó tényleges nyereségadatok, a Bizottságnak nemcsak fel lehet, hanem fel is kell használnia ezeket a tényleges nyereségadatokat a rendes érték kiszámításához. Ez a kötelezettség a szóban forgó ügyletek által érintett értékesítések volumenétől függetlenül alkalmazandó.

(103) A fent kifejtett okok miatt a Bizottság elutasította az Aditya Birla rendes érték megállapításával kapcsolatos állítását.

(104) Az Aditya Birla azzal érvelt, hogy a műszaki szolgáltatások költségeit, amelyek az epoxigyantát új alkalmazási területeken, meghatározott célra vagy megváltozott körülmények között alkalmazó vevőknek nyújtott szolgáltatások költségét fedik le, kizárólag a belföldi értékesítéshez kell hozzárendelni. Következésképpen az Aditya Birla úgy vélte, hogy ezeket a költségeket nem kellene beleszámítani a vállalat általános költségeibe. Az Aditya Birla az érdekelt felek végső tájékoztatására válaszolva is megismételte észrevételeit.

(105) A Bizottság nem értett egyet ezzel az érveléssel. A technikai segítségnyújtás olyan szolgáltatás, amelyet általában a belföldi piacon kínálnak az ügyfeleknek. Az alaprendelet 2. cikkének (6) bekezdése alapján az értékesítési, általános és igazgatási költségek, valamint a nyereség összegének a szokásos kereskedelmi forgalomban a vizsgált gyártó vagy exportőr hasonló terméke előállításának, illetve értékesítésének tényleges adatain kell alapulnia. A Bizottság ezért úgy ítélte meg, hogy ezek a költségek általános jellegűek, és azokat figyelembe kell venni a vállalat általános költségeiben, ami ezen állítás elutasítását eredményezte.

(106) Ugyanebben az összefüggésben az Aditya Birla említést tett egy jogdíj-megállapodásról, amely előírja számára, hogy jutalékot fizessen egy meghatározott társaságnak. Az Aditya Birla azt állította, hogy ezek a jutalékok csak meghatározott termékekre és értékesítésekre vonatkoznak, és azokat nem kellene figyelembe venni az SGA-költségek között.

(107) Annak ellenére, hogy Aditya Birla a műszaki szolgáltatások költségeivel kapcsolatban említette a jogdíj-megállapodást, ezek különböző kérdések, és úgy tűnt, hogy az Aditya Birla véletlenül összemosta azokat. A Bizottság nem rendelte az Aditya Birla által a jogdíj-megállapodás alapján bejelentett juttatásokat az általános SGA-költségekhez, ami a jogdíj-megállapodással kapcsolatos felvetés elutasítását eredményezte.

([23]) Lásd például: 2013. december 19-i ítélet, Transnational Company „Kazchrome” és ENRC Marketing kontra Tanács, C-10/12 P, ECLI:EU:C:2013:865, 54. pont; 2020. december 16-i ítélet, Changmao Biochemical Engineering kontra Bizottság, T-541/18, ECLI:EU:T:2020:605, 61. pont.

([24]) A Fellebbezési Testület jelentése, *Európai Közösségek* – A Brazíliából származó temperöntvény csőillesztékekre, illetve csőszerelvényekre vonatkozó dömpingellenes vámok, WT/DS219/AB/R, 96. pont.

([25]) *Ugyanott*, 97. pont.

([26]) *Ugyanott*, 98. pont.

3.4.2. *Exportár*

(108) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a Aditya Birla előadta, hogy a Bizottságnak nem kellett volna kiigazítania az epoxigyanták értékesítési árát azokban az esetekben, amikor a keményítőt és az epoxigyantát együtt, azonos nominális egységáron értékesítették. Az Aditya Birla előadta, hogy ezekben az esetekben a Bizottság tévesen tekintette az epoxigyanta és a keményítő együttes értékesítését egy rendszer vagy egy készlet értékesítésének. Az Aditya Birla az érdekelt felek végső tájékoztatására válaszolva is megismételte észrevételeit.

(109) A Bizottság álláspontja szerint, amikor az Aditya Birla az epoxi és a keményítő vonatkozásában azonos nominális értékesítési árat jelent be, az epoxigyanta tényleges ára valójában alacsonyabb, mint a számlán feltüntetett ár, és nem tükrözi a gazdasági realitást. Ennek az az oka, hogy a keményítők és az epoxigyanták előállítási költsége jelentősen eltér, és külön-külön értékesítve a keményítőket lényegesen magasabb áron értékesítik, mint az epoxigyantákat. A Bizottság ezért szükségesnek tartotta a nominális értékesítési ár kiigazítását azoknál az értékesítéseknél, ahol mind az epoxigyanta, mind a keményítő esetében ugyanazt az árat tüntették fel, hogy a nominális értékesítési ár tükrözze a keményítő és az epoxigyanta költségei közötti különbségeket. Ezáltal az értékesítési árak összhangba kerültek azokkal az ügyletekkel, ahol az epoxigyantákat és a keményítőket külön-külön értékesítették.

(110) A Bizottság ezért nem értett egyet az Aditya Birla állításával. Függetlenül attól, hogy az értékesítés egy készlet vagy egy rendszer értékesítésének minősül-e, a keményítő és az epoxi azonos nominális értékesítési áron történő együttes értékesítése a fent kifejtett okok miatt nem tükrözi a gazdasági realitást. Ilyen esetekben indokolt a kiigazítás, amelyhez a rendelkezésre álló legjobb alapot az elemek költsége jelentette azon helyzetek analógiájára, amikor a keményítőket és az epoxigyantákat készletként értékesítik.

(111) Ezenkívül az Aditya Birla nem érvelt azzal, illetve nem szolgáltatott bizonyítékokat arra vonatkozóan, hogy az együttes értékesítések esetében bejelentett magas értékesítési árakat akkor is elérték volna, ha az epoxigyantát külön értékesítik, vagy hogy a keményítőkre ugyanazok az alacsony árak vonatkoztak volna, ha a keményítőket külön értékesítik.

(112) A Bizottság ezért fenntartotta, hogy azokban az esetekben, amikor az epoxigyantákat és keményítőket együttesen, azonos nominális áron értékesítik, indokolt volt az epoxi nominális értékesítési árainak kiigazítása, és elutasította az állítást.

(113) Az Aditya Birla azt is előadta, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a német leányvállalata, a CTP Advance Materials GmbH (a továbbiakban: CTP) SGA-költségei és nyeresége tekintetében végzett kiigazítást az Aditya Birla uniós piacon alkalmazott eladási áraira. A kiigazítás a CTP teljes SGA-költségén és egy elméleti nyereségen alapult.

(114) A Bizottság részben elfogadta ezt az állítást. Annak fenntartása mellett, hogy a CTP az Aditya Birla valamennyi uniós értékesítésénél ügynökként járt el, a Bizottság elismerte, hogy az ideiglenes rendelet (244) preambulumbekezdésében meghatározott nyereségkiigazítás a termelési tevékenységekhez kapcsolódó SGA-költségeket is magában foglalta. Következésképpen a Bizottság lefelé korrigálta az SGA-költségek és a nyereség kiigazítását azon értékesítések tekintetében, amelyek során a CTP csak ügynökként járt el. Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően elvégzett kiigazítás ellenére az Aditya Birla az érdekelt felek végső tájékoztatására válaszolva is megismételte észrevételeit, megismételve a korábbi érveket, de nem szolgáltatott olyan új bizonyítékokat, amelyek megváltoztatnák a végleges tájékoztatóban levont következtetéseket.

(115) Az Aditya Birla továbbá nem értett egyet a Bizottság által azokban az esetekben alkalmazott felosztási módszerrel, amikor az epoxigyantát a CTP tovább feldolgozza a viszonteladás előtt. Először is, az Aditya Birla azt állította, hogy a Bizottságnak nem kellett volna a feldolgozási költségeket a különböző elemek (epoxigyanta és egyéb anyagok) között volumen alapján felosztania. Másodszor, az Aditya Birla azzal érvelt, hogy a Bizottság helytelenül osztotta fel a feldolgozott termékek értékesítési árát az összetevők között azok beszerzési ára alapján, amint azt az ideiglenes rendelet (238) preambulumbekezdése ismerteti.

(116) A Bizottság egyik érvvel sem értett egyet. Először is, a CTP által végzett feldolgozás – amely az epoxigyanta más anyagokkal való keverését foglalja magában – jellege azt jelentette, hogy a feldolgozott termékek volumene, nem pedig azok értéke a fő költségtényező. Ezért a feldolgozási költséget az elemek volumene alapján kell felosztani.

(117) Másodszor, a feldolgozott termék értékesítési árát az összetevők között azok előállítási költsége vagy beszerzési ára alapján kell felosztani. Ebből a felosztási módszerből az következik, hogy a feldolgozott termék különböző összetevőinek azonos haszonkulcsa van, ami észszerű feltételezés, amelyet a vállalat nem vitat.

(118) Az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben az Aditya Birla azt is állította, hogy a Bizottság a dömpingszámítások során figyelmen kívül hagyott néhány értékesítési ügyletet.

(119) Az Aditya Birla által említett ügyletek vagy a vizsgálati időszakon kívül történtek, Unión kívüli értékesítések voltak, vagy nem az Aditya Birla által gyártott termékeket érintettek. Ezért a Bizottság helyesen zárta ki ezeket az ügyleteket a dömpingszámításokból.

(120) Ezért a fent kifejtett okok miatt a Bizottság elutasította a feldolgozási költség és az értékesítési ár felosztási módszerére vonatkozó állításokat.

(121) Az Aditya Birla azt is előadta, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta az Aditya Birla által a CTP-nek felszámított értékesítési árat a behozatal CIF-árának a kárkülönbözet meghatározása céljából történő kiszámításakor. Az Aditya Birla szerint a Bizottságnak ehelyett a feldolgozott termékek értékesítési árából visszaszámított árat kellett volna alkalmaznia az ideiglenes rendelet (237) preambulumbekezdésében leírtak szerint. Az Aditya Birla az érdekelt felek végső tájékoztatására válaszolva is megismételte észrevételeit, megismételve a korábbi érveket, de nem szolgáltatott olyan új bizonyítékokat, amelyek megváltoztatnák a végleges tájékoztatóban levont következtetéseket.

(122) A Bizottság elutasította ezt az állítást. Az Aditya Birla állításával ellentétben a Bizottság a CIF-árakat az uniós független vevőknek felszámított értékesítési árak alapján számította ki.

3.4.3. *Összehasonlítás*

(123) Észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (239)–(244) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

3.4.4. *Dömpingkülönbözet*

(124) A fenti (110) preambulumbekezdésben ismertetett kiigazítást követően a dömpingkülönbözet 32,8 %-ról 29,9 %-ra módosul.

(125) A végleges dömpingkülönbözetek a vámfizetés nélküli, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékaként kifejezve a következők:

Vállalat	Végleges dömpingkülönbözet (%)
Aditya Birla Chemicals (Thailand) Limited	29,9
Minden egyéb, Thaiföldről származó behozatal	29,9

4. **KÁR**

4.1. **Az uniós gazdasági ágazat és az uniós termelés meghatározása**

(126) Az uniós gazdasági ágazat és az uniós termelés meghatározására vonatkozó észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (249)–(254) preambulumbekezdésében foglalt következtetések megerősítést nyertek.

4.2. **Uniós felhasználás**

(127) Az uniós felhasználásra vonatkozó észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (255)–(258) preambulumbekezdésében foglalt következtetések megerősítést nyertek.

4.3. **Behozatal az érintett országokból**

4.3.1. *Az érintett országokból érkező behozatal hatásainak összesített értékelése*

(128) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a Nan Ya nem értett egyet a Bizottság azon döntésével, hogy a Tajvanról érkező behozatalt összesítve értékeli a többi érintett országból érkező behozatallal, és azzal érvelt, hogy a Tajvanról és a többi érintett országból érkező behozatal közötti, valamint a Tajvanról érkező behozatal és a hasonló belföldi termék közötti verseny feltételei alapvetően eltérnek. Az exportőr szerint a Tajvanról érkező behozatal volumene és a Tajvanról érkező uniós behozatal piaci részesedése elenyésző volt a többi érintett országból érkező behozatalhoz képest, és teljesen másképpen alakult, mint a többi érintett országból érkező behozatal. A Nan Ya azzal érvelt, hogy az Unióba irányuló tajvani behozatal 2022 és a vizsgálati időszak között veszített piaci részesedéséből, ezért az uniós gazdasági ágazat nem a tajvani exportáló gyártókkal, hanem a többi érintett országból érkező behozatallal szemben veszített piaci részesedéséből. Végezetül a Nan Ya fenntartotta, hogy a Tajvanról érkező behozatal sokkal kisebb volumenben és magasabb áron lépett be az uniós piacra, mint a többi érintett országból érkező behozatal, és hogy a Tajvanról érkező uniós behozatal árai még a vizsgálati időszak alatt is 7 %-kal magasabbak voltak, mint 2020-ban.

(129) Először is – amint az az ideiglenes rendelet (260) preambulumbekezdésében szerepel – a Tajvanról érkező behozatal volumene az alaprendelet 5. cikkének (7) bekezdése értelmében nem volt elhanyagolható. Másodszor, a többi érintett ország piaci részesedésének alakulásával összhangban a tajvani behozatal 4 795 tonnával nőtt a figyelembe vett időszak alatt, és 3,3 %-os piaci részesedést ért el (a 2020. évi 1,7 %-hoz képest). Ezenkívül a Bizottság a tajvani exportáló gyártók esetében dömpinget állapított meg. Végezetül, amint azt az ideiglenes rendelet 4.3.1. szakasza kifejti, a Kínából, a Tajvanról és a Thaiföldről érkező dömpingelt behozatal közötti, valamint az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal és a hasonló uniós termék közötti verseny feltételei hasonlóak voltak, és a Nan Ya nem szolgált ellentétes értelmű bizonyítékkal. Ennek megfelelően az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdésében meghatározott összes feltétel teljesült ahhoz, hogy a Bizottság a Tajvanról érkező behozatalt a kár meghatározása szempontjából összesítve értékelje a Kínából és a Thaiföldről érkező behozatallal. Ezért a Nan Ya állítását el kellett utasítani.

(130) mivel az érintett országokból érkező behozatal hatásainak összesített értékelésével kapcsolatban nem érkeztek további észrevételek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (259)–(265) preambulumbekezdésében e pontokra vonatkozóan levont következtetéseit.

4.3.2. *Az érintett országokból érkező behozatal értéke és piaci részesedése*

(131) Az ERC azzal érvelt, hogy a Bizottság által használt importstatisztikai adatok hiányosak és megbízhatatlanok, mivel a Bizottság kizárólag a 3907 30 00 KN-kódot vette figyelembe, és figyelmen kívül hagyott más vonatkozó KN-kódokat (2910 90 00, 3824 99 92 és 3824 99 93), anélkül, hogy megfelelően ellenőrizte és megindokolta volna egyes KN-kódok vizsgálatból való kizárását. Az ERC megkérdőjelezte továbbá a Bizottság azon gyakorlatát, hogy az S&P Global információiból származó, kereskedelmi úton beszerzett adatokra támaszkodik, amelyek nyilvánosan nem hozzáférhetők, és nem feltétlenül minősülnek egyértelmű bizonyítéknak.

(132) Először is, a Bizottság az ideiglenes rendelet (267) preambulumbekezdésében világosan és egyértelműen kifejtette az érintett országokból érkező behozatal meghatározására használt módszertanát, valamint azt, hogy miért zárt ki bizonyos „gyűjtő” árukódokat, beleértve az epoxigyantáktól eltérő több más terméket is. E tekintetben az ERC beadványában nem támasztotta alá, hogy miért kellene ezt a megközelítést érvénytelennek nyilvánítani, és hogy bármely alternatív megközelítés mennyiben i. adna pontosabb eredményeket az érintett országokból érkező behozatal tekintetében, és/vagy ii. cáfolná meg a Bizottság elemzését. Másodszor, a Bizottság által felhasznált behozatali adatok kizárólag az Eurostattól, egy ellenőrizhető adatokat tartalmazó, nyilvánosan hozzáférhető adatbázisból származnak, és azokat nem egészítik ki nem nyilvános piaci információk. A Bizottság csupán azt állította, hogy az Eurostat adatai összhangban vannak az S&P Global információival, anélkül, hogy elemzését vagy következtetéseit ezekre az információkra alapozta volna. Ezenkívül – az ERC állításával ellentétben – az S&P Global információs szolgáltatása az epoxigyanták ágazatában széles körben használt, előfizetéses szolgáltatás. Észszerű azt feltételezni, hogy az ERC-nek és/vagy tagjainak elemi érdeke, hogy hozzáférjenek az adatokhoz, amelyek az epoxigyanták ágazatában az egyik vezető és legátfogóbb adatforrást jelentik. Ettől függetlenül vitathatatlan, hogy a Bizottság a megállapításaihoz felhasznált behozatali adatokat az Eurostattól, egy nyilvánosan hozzáférhető adatbázisból szerezte be. A Bizottság ezért elutasította az ERC állítását.

(133) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az ERC azt állította, hogy a Bizottság szelektív módon alkalmazta az S&P Global adatait. Az ERC szerint a Bizottság következetlenül használta fel az adatokat, amikor a nem ellenőrzött makrogazdasági káradatokhoz azokat vette alapul, a behozatal vizsgálatához azonban nem.

(134) Az ERC állításával ellentétben a Bizottság nem szelektív módon használta fel a vitatott adatokat. Míg a Bizottság az S&P Global információit használta fel elsődleges adatforrásként annak érdekében, hogy teljes képet kapjon az uniós gazdasági ágazat makrogazdasági mutatóiról, az érintett országokból érkező behozatal azonosításához egyszerűen nem volt szükség az S&P Global adatainak elsődleges forrásként való felhasználására, mivel minden adat rendelkezésre állt az Eurostatban. Mindazonáltal az S&P adatait összhangban vannak az Eurostat adataival az importstatisztikák tekintetében. A választott megközelítés egyáltalán nem teszi szelektívvé és hibássá a Bizottság módszertanát. A Bizottság ezért elutasította az ERC érvelését.

4.3.3. *Az érintett országokból érkező behozatalhoz tartozó importár és az áralákínálás*

(135) A QR Polymers a Nan Ya kizárólagos görögországi forgalmazója, és az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően azt állította, hogy a Bizottság által állítása szerint megállapított áralákínálás Görögországban nem áll fenn. A Bizottság az ideiglenes rendelet 4.3.3. szakaszára hivatkozva emlékeztetett arra, hogy az alákínálást a mintában szereplő exportáló gyártók – köztük a Nan Ya – által benyújtott, kitöltött és ellenőrzött kérdőívekből származó, az Unióba irányuló exportértékesítésekre, valamint a mintában szereplő uniós gyártók uniós értékesítéseire vonatkozó adatok felhasználásával az uniós piac egészére (nem pedig egy kiválasztott országra vagy országokra) vonatkozóan számította ki, így a QR Polymers állítása tárgytalanná vált.

(136) mivel az érintett országokból érkező behozatal értékére és piaci részesedésére, valamint az ahhoz tartozó importárra vonatkozóan nem érkeztek további észrevételek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (266)–(276) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseit.

4.4. **Az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzete**

4.4.1. *Általános megjegyzések*

(137) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően az ERC azt állította, hogy a kár értékelése olyan makro- és mikrogazdasági adatokon alapul, amelyek nem kizárólag az uniós gyártók kitöltött kérdőíveiből származnak, hanem az S&P Global információi alapján becsült adatokból is. Az ERC szerint ez a megközelítés komoly aggályokat vet fel e mutatók pontosságát, megbízhatóságát és reprezentativitását illetően.

(138) A mikrogazdasági mutatók kizárólag a mintában szereplő uniós gyártók kitöltött és ellenőrzött kérdőívein alapulnak. A makrogazdasági adatok a panaszosok által benyújtott és a Bizottság által ellenőrzött, az uniós termelés több mint 70 %-át lefedő információkon alapulnak, amelyeket a teljes uniós gazdasági ágazatra vonatkozó adatok megállapításához az S&P Global rendelkezésre álló legjobb adatai egészítenek ki. Ezek az adatok ezért kellően reprezentatívak az uniós gazdasági ágazatnak a figyelembe vett időszakban megfigyelt mikro- és makrogazdasági tendenciáit illetően. Az ERC nem támasztotta alá, hogy miért ne lenne ez a helyzet, ezért a Bizottság elutasítja az ERC érvelését.

(139) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az ERC megismételte azt az állítását, hogy a kártendenciák értékeléséhez a 2020-as év referenciaévként való felhasználása az uniós gazdasági ágazat helyzetében bekövetkező későbbi romlás eltúlzásához vezet. Az ERC ezzel szemben azzal érvelt, hogy a tendenciák értékeléséhez a 2019-es vagy 2021-es év viszonyítási alapként történő felhasználása kiegyensúlyozottabb elemzést eredményezne.

(140) Először is – amint az az ideiglenes rendelet (43) preambulumbekezdésében szerepel – a Bizottság a szokásos gyakorlatának megfelelően három teljes éves időszakot, valamint a vizsgálati időszakot választotta ki a makrogazdasági és mikrogazdasági tendenciák és mutatók vizsgálatára. Másodszor, a kár értékelése a gazdasági tényezők dinamikus értékelését foglalja magában a figyelembe vett időszak során, és nem csupán a figyelembe vett időszak kezdetén és végén fennálló feltételek értékelését. Harmadszor, a figyelembe vett időszak első évétől függetlenül a Bizottság elemzése egyértelműen kimutatta, hogy a vizsgálati időszak alatt jelentős kár érte az uniós gazdasági ágazatot. Ezért a figyelembe vett időszak megváltoztatása nem érvényteleníténé, és más módon sem változtatná meg az e rendeletben szereplő, kárra vonatkozó ténymegállapításokat.

4.4.2. *Makrogazdasági mutatók*

(141) A makrogazdasági mutatókra vonatkozó észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (282)–(296) preambulumbekezdésében foglalt következtetések megerősítést nyertek.

4.4.3. *Mikrogazdasági mutatók*

(142) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatására válaszul a Nan Ya azt állította, hogy a Bizottság nem hagyhatja figyelmen kívül azt a tényt, hogy az uniós gazdasági ágazat még 2020-ban is veszteséges volt, amikor az érintett országokból érkező behozatal volumene nagyon csekély volt. A Nan Ya továbbá azzal érvelt, hogy az uniós gazdasági ágazat jövedelmezőségi tendenciái – különösen 2022-től kezdődően – az uniós gyártóknál felmerült megnövekedett termelési költségekhez, valamint azon képességükhöz (vagy annak hiányához) kapcsolódtak, hogy ezeket a költségeket a piac jellegéből adódóan áthárítsák a fogyasztókra.

(143) Először is – amint az az ideiglenes rendelet (306) preambulumbekezdésében szerepel – az uniós gyártók 2020. évi veszteséges helyzetét a Covid19-világjárványra adott kezdeti piaci válasz vezérelte, és csak 2022 után voltak érezhetőek a dömpingelt behozatal megnövekedett volumenének káros hatásai. Amint azt az ideiglenes rendelet (321) preambulumbekezdése tovább részletezi, az uniós gazdasági ágazat számára fenntarthatatlanná vált az a nyomás, amelyet 2023-ban és a vizsgálati időszakban az uniós gyártók termelési költségeinél jelentősen alacsonyabb dömpingárakon érkező, növekvő behozatali volumen jelentett. A dömpingelt behozatal által támasztott tisztességtelen verseny miatt az uniós gazdasági ágazat képtelenné vált arra, hogy megemelje értékesítési árait annak érdekében, hogy a növekvő nyersanyagköltségeket áthárítsa a vevőkre. A termelési volumenben és a piaci részesedésben bekövetkező veszteségek mérséklése érdekében az uniós gyártók arra kényszerültek, hogy jövedelmezőségük rovására csökkentsék az árakat. A Bizottság ezért elutasítja a Nan Ya állítását.

(144) A mikrogazdasági mutatókra vonatkozó további észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (297)–(310) preambulumbekezdésében foglalt következtetések megerősítést nyertek.

4.5. **A kárra vonatkozó következtetés**

(145) A fentiekre tekintettel a Bizottság megerősíti az ideiglenes rendelet (311)–(317) preambulumbekezdésében foglalt ténymegállapításait.

5. OK-OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉS

5.1. **A dömpingelt behozatal hatásai**

(146) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az ERC előadta, hogy a Bizottság nem állított fel olyan koherens időrendi sorrendet, amely alapján a dömpingelt behozatal és az állítólagos kár összekapcsolható. Az ERC szerint a legnagyobb importnövekedés 2020–2022-ben következett be, amikor az uniós jövedelmezőség tetőzött, míg a 2022 és a vizsgálati időszak között tapasztalt visszaesés a rendkívüli energia- és nyersanyagköltség-inflációval esett egybe.

(147) Amint azt az ideiglenes rendelet (különösen a (321), (326) és (348) preambulumbekezdés) megjegyzi, az érintett országokból érkező kumulált behozatal folyamatosan és jelentősen nőtt (lásd az ideiglenes rendelet 3. táblázatát) a figyelembe vett időszak minden egyes évében (tehát nem csak 2020–2022 között), miközben az uniós gyártók piaci részesedése csökkent, a más országokból érkező teljes behozatal pedig stabil volt. Bár 2021–2022-ben az uniós gyártóknak az epoxitartalmú termékek iránti megnövekedett keresletnek köszönhetően a tisztességtelen verseny ellenére sikerült egészséges nyereséget elérniük, a dömpingelt behozatal káros hatásai nyilvánvalóvá váltak 2023-ban és a vizsgálati időszakban, amikor is az érintett országokból érkező behozatal piaci részesedése tovább nőtt a zsugorodó uniós piacon. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(148) A dömpingelt behozatal hatásaira vonatkozó további észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (319)–(328) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

5.2. **A harmadik országokból érkező behozatal**

(149) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően, valamint érdekelt felek végső tájékoztatására adott válaszában az ERC előadta, hogy az alaprendelet 3. cikkének (7) bekezdésével összeegyeztethetetlen módon a Bizottság nem különítette el és értékelte megfelelően a Koreából érkező behozatal uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatásait. Az ERC szerint a Bizottság nem adott meggyőző magyarázatot arra vonatkozóan, hogy ez a behozatal miért nem tekinthető a kárhoz jelentős mértékben hozzájáruló tényezőnek.

(150) Először is, a más harmadik országokból, különösen a Koreából érkező behozatal hatásait az ideiglenes rendelet (332) preambulumbekezdése megfelelően és külön értékelte. Továbbá – az ERC állításával ellentétben – a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a Koreából érkező behozatal hozzájárult az uniós gazdasági ágazatot ért jelentős kárhoz. Ugyanakkor ez a hozzájárulás az ideiglenes rendelet (334) és (356) preambulumbekezdésében már jelzett okok miatt nem gyengítette az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kár és az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal közötti ok-okozati összefüggést.

(151) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az ERC azt is állította, hogy Koreát figyelembe kellett volna venni a Bizottság összesített elemzésében, és hogy a koreai behozatalt kizáró szelektív kumuláció torzítja a makrogazdasági képet. A Bizottság az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdésére, valamint az ideiglenes rendelet 4.3.1. szakaszára hivatkozva megjegyezte, hogy a koreai behozatal hatásait nem lehetett volna összesítve értékelni, mivel Korea esetében nem állapítottak meg dömpingkülönbözetet. Ezért a Bizottság elutasította az ERC állítását. A Bizottság mindenesetre elemezte a Koreából származó behozatal lehetséges káros hatását az ideiglenes rendelet 5.2.1. szakaszában és különösen annak (332) preambulumbekezdésében.

(152) Hasonlóképpen, a Nan Ya az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatására válaszul azzal érvelt, hogy a Bizottság azon következtetése, amely szerint a Koreából érkező uniós behozatal nem gyengítette a Tajvanról érkező dömpingelt behozatal és a kár közötti ok-okozati összefüggést, nem megfelelő, és a Nan Ya arra kérte a Bizottságot, hogy vizsgálja felül megállapítását. A Nan Ya azt állította, hogy a figyelembe vett időszak alatt az összes behozatal nagy része Koreából érkezett, míg a Tajvanról érkező uniós behozatal igen csekély jelentőségű maradt a figyelembe vett időszak alatt (és csökkent annak legnagyobb részében), és Tajvan megtartotta az uniós gazdasági ágazathoz és Koreához képest jelentéktelen piaci részesedését.

(153) Az ideiglenes rendelet 4.3.1. szakaszában foglaltak szerint a Bizottság ebben az esetben a tajvani behozatalt összesítve értékeli a Kínából és a Thaiföldről érkező behozatallal. Az érintett országok a teljes uniós behozatalon belüli részesedésüket kevesebb mint 11 %-ról 35 %-ra növelték, míg a koreai behozatalnak a teljes behozatalon belüli részaránya 2 százalékponttal csökkent a figyelembe vett időszakban. A tajvani behozatal még annak alakulását külön vizsgálva is 73 %-kal nőtt a figyelembe vett időszakban. Ezért – amint azt az ideiglenes rendelet (332) preambulumbekezdése kifejti – figyelembe véve az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal volumenét és árait, valamint azok alakulását a figyelembe vett időszakban, nem vonható le az a következtetés, hogy a Koreából érkező behozatal alkalmas volt arra, hogy gyengítse az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazatnak okozott jelentős kár közötti ok-okozati összefüggést. Ezért a Nan Ya állítását el kell utasítani.

(154) További észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (329)–(334) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

5.3. **Az uniós gazdasági ágazat exportteljesítménye**

(155) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően az ERC előadta, hogy az, hogy az uniós gazdasági ágazat nem tudta fenntartani az exportvolumeneket és -árakat, olyan kulcsfontosságú tényező volt, amely hozzájárult az ágazat pénzügyi helyzetének általános romlásához. Az ERC szerint az exportteljesítmény visszaesését nem lehet figyelmen kívül hagyni vagy alábecsülni az ok-okozati összefüggés értékelése során.

(156) A Bizottság megfelelően értékelte az exportteljesítményt. Amint azt az ideiglenes rendelet 5.2.2. szakasza és (357) preambulumbekezdése kifejti, a Bizottság értékelésében nem hagyta figyelmen kívül, illetve nem becsülte alá az exportteljesítményt. Valójában arra a következtetésre jutott, hogy az exportteljesítmény hozzájárult az uniós gyártók kedvezőtlen helyzetéhez, de nem olyan mértékben, hogy gyengítse az érintett országokból érkező behozatal és az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kár közötti ok-okozati összefüggést. A Bizottság ezért elutasítja az ERC állítását.

(157) További észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (335)–(340) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

5.4. **Egyéb tényezők hatásai**

(158) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően az ERC ismételten kijelentette, hogy a teljesítmény romlása 2022-ben kezdődött, ami az energiaárak és nyersanyagköltségek emelkedésével esett egybe, nem pedig a behozatal növekedésével. Az ERC azt is megjegyezte, hogy az uniós gyártóknak a termelési volumen és a kapacitáskihasználás csökkentésére vonatkozó döntése nem felelt meg az árupiacon várt szokásos versenypiaci reakcióknak. Az ERC szerint a Bizottságnak ellenőriznie kellett volna, hogy a termelés jelentős csökkenése nem olyan szándékos stratégiai döntések eredménye volt-e, amelyeket e dömpingellenes eljárásra készülve hoztak.

(159) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követő észrevételeiben az ERC azt állította, hogy a Bizottság nem bizonyította egyértelmű bizonyítékokkal, hogy a dömpingelt behozatal volt az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kár fő oka, nem pedig az energiaköltségek és egyes nyersanyagok költségeinek ugrásszerű növekedése.

(160) A Bizottság az ideiglenes rendelet (341), (342) és (358) preambulumbekezdésében elemezte a megnövekedett termelési költségek és az energiaköltségek megugrásának hatását, és arra a következtetésre jutott, hogy a dömpingelt behozatal által gyakorolt árnyomás hiányában az uniós gazdasági ágazat képes lett volna áthárítani a költségnövekedést, és megfelelően reagálni a változó piaci viszonyokra.

(161) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a Nan Ya azzal is érvelt, hogy a termelési költség kivételesen magas maradt a figyelembe vett időszakban, ami megmagyarázza, hogy az uniós gazdasági ágazat miért nem tudta áthárítani a többletköltségeket vevőire egy zsugorodó uniós piacon.

(162) A Bizottság az ideiglenes rendelet 5.2.3. és 5.2.5. szakaszában szereplő, ok-okozati összefüggésre vonatkozó elemzésére hivatkozva megjegyezte, hogy az olyan tényezőket, mint az uniós gyártók üzleti döntései, az energiaárak és a nyersanyagárak emelkedése, megfelelően megvizsgálta és értékelte. Az ideiglenes rendelet (306) és (314) preambulumbekezdésében foglaltak szerint az érintett országokból érkező, alacsony árú dömpingelt behozatal 2022 után jelentős áreróziót okozott az uniós gazdasági ágazat számára. E dömpingelt behozatal (és nem más tényezők, például az uniós gyártók üzleti döntései, az energiaválság vagy az emelkedő nyersanyagárak) következtében az uniós gazdasági ágazat nem tudott a termelési költségeit fedező árakon értékesíteni, így 2023-ban és a vizsgálati időszakban veszteségessé vált. Ha a dömpingelt behozatal nem gyakorolt volna árnyomást, az uniós gazdasági ágazat képes lett volna áthárítani a költségnövekedést, és megfelelően reagálni a változó piaci viszonyokra. Ami a költségek és az értékesítési árak alakulását illeti – amint az az ideiglenes rendelet 8. táblázatából („Értékesítési árak az Unióban") kiderül –, míg az uniós termelési költség a 2022 és a vizsgálati időszak közötti időszakban 20 százalékponttal csökkent, az uniós értékesítési árak ugyanebben az időszakban 90 százalékponttal csökkentek. A Bizottság ezért elutasítja az ERC és a Nan Ya állításait.

(163) Ezenkívül az Aditya Birla az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatására adott válaszában azzal érvelt, hogy a Bizottság nem vette megfelelően figyelembe a Covid19-világjárványnak a kár értékelésére gyakorolt torzító hatásait. Az exportőr szerint a Bizottság azzal, hogy a kárra vonatkozó számításokat a 2020 és 2021 közötti adatokra alapozza megfelelő kiigazítások nélkül, összemossa a gazdasági torzulásokat a tényleges kárral, ami nyilvánvaló értékelési hibához vezet az ok-okozati összefüggésre vonatkozó és a be nem tudhatósági elemzésben. Először is, a kárra vonatkozó számítások (beleértve az áron aluli értékesítést és az áralákínálást is) a vizsgálati időszakon alapulnak, nem pedig a Covid19-világjárvány időszakán, amely több évvel megelőzte ezt az időszakot. Továbbá és általában véve a Bizottság a kár értékelése során figyelembe veszi a figyelembe vett időszakra vonatkozó adatokat, és dinamikus értékelést végez az uniós gazdasági ágazat ezen időszakban – beleértve a 2020–2021 közötti időszakot is – megállapított makro- és mikrogazdasági mutatói tekintetében. Amint az az ideiglenes rendelet (257)–(258), (288), (306), (321), (345) és (364) preambulumbekezdéséből kitűnik, és az Aditya Birla állításával ellentétben a Bizottság a kár értékelése során megfelelően figyelembe vette a Covid19-világjárványnak az uniós gazdasági ágazat helyzetére gyakorolt hatását. Végezetül az Aditya Birla nem támasztotta alá, hogy a Covid19-világjárvány hatásai hogyan gyengítenék az ok-okozati összefüggést, vagy cáfolnák meg más módon az ok-okozati összefüggés bizottsági értékelését. A Bizottság ezért elutasítja az Aditya Birla állítását.

(164) A fentiekre tekintettel és további észrevételek hiányában a Bizottság megerősíti az ideiglenes rendelet (341)–(353) preambulumbekezdésében foglalt ténymegállapításait.

5.5. **Az ok-okozati összefüggésre vonatkozó következtetés**

(165) Az ideiglenes rendelet (354)–(360) preambulumbekezdésében az okozati összefüggésre vonatkozóan levont következtetések megerősítést nyertek.

6. AZ INTÉZKEDÉSEK SZINTJE

6.1. Kárkülönbözet

(166) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a panaszos előadta, hogy a Bizottság alábecsülte az uniós epoxigyanta-ágazat nyereségcélját, amikor 6 %-os minimális haszonkulcsot vett alapul. A panaszos javaslata szerint az észszerű haszonkulcsnak legalább [10–20] %-nak kell lennie, amely a 2020 és 2022 közötti átlagos haszonkulcs. A panaszos szerint a nyereségcélnak a 6 %-os küszöbérték fölé történő kiigazítása összhangban lenne a Bizottság közelmúltbeli gyakorlatával is, ahol az uniós gazdasági ágazat a figyelembe vett időszak előtt 6 %-ot meghaladó jövedelmezőséget ért el, amelyet a Bizottság elfogadott.

(167) Először is, a Bizottság az ideiglenes rendelet (364) preambulumbekezdésére hivatkozik, amely kimerítő magyarázatot adott a nyereségcélnak az alaprendelet 7. cikkének (2c) bekezdésével összhangban történő megállapítására. Másodszor, bár a panaszos a 2020 és 2022 közötti átlagos haszonkulcs használata mellett érvelt, ezt a választási lehetőséget maga a panaszos cáfolta meg azzal, hogy elismerte, hogy „*miközben a 2021. évi nyereségszintek jelentősen meghaladták a várt nyereségcélt, a 2020-ban és 2022-ben jelentett 6 %-os haszonkulcs sem szolgál reprezentatív referenciaértékként*”. Továbbá – és amint az a Bizottság ideiglenes ténymegállapításaiban is szerepel – a mintában szereplő uniós gyártó jövedelmezőségét a figyelembe vett időszakot megelőző időszak tekintetében nem lehetett érdemben vizsgálni, figyelembe véve, hogy nem álltak rendelkezésre megbízható adatok, illetve a nyereség nagymértékben ingadozott az említett időszakban. A panaszos állítását ezért el kell utasítani.

(168) Ezenkívül a panaszos az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatására válaszul azt állította, hogy a Bizottságnak az irányár megállapításakor ágazatonkénti alapértelmezett megfelelési költséget kell alkalmaznia (az uniós vegyipari ágazatban végzett költségelemzésről szóló, 2016-ban közzétett bizottsági jelentésre hivatkozva), mivel a mintában szereplő uniós gyártók kitöltött kérdőívei alapján nem állnak rendelkezésre konkrét mennyiségi adatok.

(169) Először is – amint azt a panaszos beadványában elismerte –, a Bizottság számszerűsíthető és ellenőrizhető adatokat kér a jövőbeli megfelelési költségek kiszámításához, amelyeket a mintában szereplő uniós gyártók ebben az esetben – amint az az ideiglenes rendelet (364)–(365) preambulumbekezdésében szerepel – nem nyújtottak be. Ezenkívül a kárt nem okozó ár (beleértve a K+F és az innováció költségeit és a jövőbeli megfelelési költségeket) kiszámítása olyan művelet, amely a mintában szereplő uniós gyártók egyedi számadatain alapul. Ezért a művelet részeként a vállalatspecifikus számadatokat nem lehet ágazatspecifikus számadatokkal helyettesíteni. A fenti okok miatt a panaszos állítását el kell utasítani.

(170) Végezetül a panaszos előadta, hogy úgy tűnik, hogy a kínai gyártók összehangolt árképzési stratégiát alkalmaztak, mivel a mintában szereplő kínai exportőrök vonatkozásában kiszámított kárkülönbözetek majdnem teljesen megegyeznek, ami aggályokat vet fel a potenciálisan versenyellenes gyakorlatokkal kapcsolatban. Mivel a panaszos nem szolgált érdemi bizonyítékkal állításának alátámasztására (amely egyébként sem tartozik az alaprendelet hatálya alá), a Bizottság nem tudta megvizsgálni azt, ezért el kell utasítani. Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a panaszos megismételte állítását, azonban továbbra sem támasztotta alá bizonyítékokkal.

(171) Amint az a fenti (113) és (114) preambulumbekezdésben szerepel, a Bizottság a thaiföldi vállalat exportárát kiigazította, majd Thaiföld esetében felülvizsgálta a kárkülönbözetet. Így a kár megszüntetéséhez szükséges végleges mérték az együttműködő exportáló gyártók és az összes többi vállalat esetében a következőképpen alakul:

Ország	Vállalat	Végleges dömpingkülönbözet (%)	Végleges kárkülönbözet (%)
Kína	Jiangsu Sanmu Group Co., Ltd	17,3	116
	Sinochem csoport: — Jiangsu Ruiheng New Material Technology Co., Ltd — Nantong Xingchen Synthetic Material Co., Ltd — Jiangsu Kumho Yangnong Chemical Co., Ltd	33,0	118,9

Ország	Vállalat	Végleges dömpingkülönbözet (%)	Végleges kárkülönbözet (%)
	Egyéb együttműködő kínai vállalatok	23,0	117,1
	Minden egyéb, Kínából származó behozatal	33,	118,9
Tajvan	Chang Chun Plastics Co.	10,8	105,8
	Nan Ya Plastics Corporation	11,0	96,5
	Minden egyéb, Tajvanból származó behozatal	11,0	105,8
Thaiföld	Aditya Birla Chemicals (Thailand) Limited	29,9	71
	Minden egyéb, Thaiföldről származó behozatal	29,9	71

6.2. **Az intézkedések szintjére vonatkozó következtetés**

(172) A fenti értékelés alapján a végleges dömpingellenes vámokat az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban az alábbiak szerint indokolt megállapítani:

Ország	Vállalat	Végleges dömpingellenes vám (%)
Kína	Jiangsu Sanmu Group Co., Ltd	17,3
	Sinochem csoport, amely a következőkből áll: — Jiangsu Ruiheng New Material Technology Co., Ltd — Nantong Xingchen Synthetic Material Co., Ltd — Jiangsu Kumho Yangnong Chemical Co., Ltd	33,0
	Egyéb együttműködő vállalatok	23,0
	Minden egyéb, Kínából származó behozatal	33,0
Tajvan	Chang Chun Plastics Co.	10,8
	Nan Ya Plastics Corporation	11,0
	Minden egyéb, Tajvanból származó behozatal	11,0
Thaiföld	Aditya Birla Chemicals (Thailand) Limited	29,9
	Minden egyéb, Thaiföldről származó behozatal	29,9

7. **UNIÓS ÉRDEK**

7.1. **Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően az uniós érdekkel kapcsolatban tett észrevételek**

(173) Az ERC azzal érvelt, hogy a vámok magas szintje akadályozni fogja a Kínából érkező import Unióba való belépését, és megismételte, hogy a versenyképes árú epoxigyanták korlátozott rendelkezésre állása magasabb költségeket eredményezhet az ezen inputokra támaszkodó downstream ágazatok számára. A Bizottság elutasítja az ERC állítását az ideiglenes rendelet 7.4. szakaszára, különösen a (391) és a (392) preambulumbekezdésre történő hivatkozással. Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az ERC megismételte érveit, mivel az uniós érdek elemzését kiegyensúlyozatlannak ítélte, és a downstream ágazatokra vonatkozó külön hatásvizsgálatot kért, anélkül, hogy bizonyítékokat vagy új érveket terjesztett volna elő.

(174) Az Aditya Birla továbbá azt állította, hogy a dömpingellenes vámok kivetése kedvezőtlen hatással lenne az Unió tiszta energiára vonatkozó céljaira és energiabiztonságára, mivel magasabb költségekhez és az ellátásbiztonság csökkenéséhez vezetne, valamint aláásná a kulcsfontosságú uniós éghajlat- és energiapolitikát, ami végső soron ellentmondana a megújuló energia és a villamosítás jelentős mértékű növelése irányuló uniós célkitűzéseknek. Az exportőr azt is előadta, hogy az intézkedések bevezetése az Aditya Birla uniós leányvállalataként működő CTP gyártóüzemeinek bezárásához is vezetne.

(175) Az Aditya Birla állításával ellentétben és az ideiglenes rendelet (388) preambulumbekezdésével összhangban az intézkedések hiánya (és nem azok bevezetése) sodorhatja veszélybe az uniós epoxigyanta-ágazat létezését és a felhasználói iparágak ellátásának stabilitását. A dömpingelt behozatalra való támaszkodás valójában aláásná az Unió arra irányuló erőfeszítéseit, hogy saját, megbízható ipari bázist alakítson ki a megújuló energiára és a karbonsemlegességre vonatkozó célok elérése érdekében. Az Aditya Birla uniós leányvállalatának működését illetően emlékeztetni kell arra, hogy az uniós gyártóknál rendelkezésére álló elegendő kapacitás mellett vannak más nagy exportáló országok, mint India, Korea vagy Svájc, és ezek gyártói (köztük az Aditya Birla-val és a CTP-vel kapcsolatban álló indiai gyártó) alternatív beszerzési forrásokat, illetve az uniós gazdasági ágazat számára egészséges versenyt jelentenek. Másodszor, a kínai, thaiföldi és tajvani behozatal Unióba való belépése nem akadályozható meg, egyszerűen csak tisztességes áron fognak belépni a vámok megfizetésével. A fentiekre tekintettel a Bizottság elutasítja az Aditya Birla állítását.

(176) Az érdekelt felek végső tájékoztatására válaszul a Nan Ya azt állította (az egyik terméktípus esetében a Westlake üzemét érintő bejelentett *vis major* eseményre is hivatkozva), hogy az intézkedések valószínűleg nem védenék az uniós termelést, de lehetővé tennék a panaszos vállalatok számára, hogy uniós epoxigyanta-termelésüket az Egyesült Államokból érkező saját behozatalukkal helyettesítsék, ahol a termelési költség jelentősen alacsonyabb. A Nan Ya előadta továbbá, hogy az intézkedések növelik a legnagyobb uniós gyártók versenyellenes magatartásának kockázatát, hivatkozva a Westlake kartelltevékenységben való korábbi részvételére az Unióban és az Egyesült Királyságban.

(177) A Nan Ya állításait nem támasztották alá bizonyítékok, ezért puszta spekulációnak tekinthetők. Az exportőr nem támasztotta alá, hogy egy adott terméktípussal kapcsolatos, ideiglenes *vis majorra* vonatkozó nyilatkozat vagy az uniós gyártók múltbeli versenyellenes magatartása hogyan kérdőjelezhetné meg vagy írhatná felül az epoxigyanták ágazatában az egyenlő versenyfeltételek helyreállítását célzó piacvédelmi intézkedések bevezetéséhez fűződő általános érdeket. Ezért a Bizottság elutasította a Nan Ya állításait.

(178) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatására válaszul a Nan Ya gyantáit forgalmazó független importőr, a De Monchy ismételten ellenezte a tajvani behozatalra kivetett dömpingellenes vámokat. Az importőr szerint az, hogy a Nan Ya kínálata az intézkedések miatt korlátozottá válik, kedvezőtlen hatással lehet a végfelhasználókra, emelheti a végtermékek árszintjét, és az importőr üzleti tevékenységének és személyzetének elvesztését is eredményezheti.

(179) Ezenkívül az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a tajvani Nan Ya gyantáinak egy másik független importőre és egyben felhasználója (QR Polymers) is jelentkezett, és kérte az ideiglenes ténymegállapítások felülvizsgálatát. A QR Polymers előadta, hogy ellentétben azzal, amit a Bizottság az ideiglenes rendelet (389) preambulumbekezdésében ideiglenesen megállapított, a vállalat nem rendelkezett a Bizottság által bemutatott nyereségszinttel, az epoxiköltségeknek a vállalat összköltségéhez viszonyított aránya nem korlátozott, és az alternatív beszerzési források hiányoznak, vagy nem állnak készen arra, hogy a QR Polymers számára szükséges mennyiségű epoxigyantát szállítsanak. A QR az érdekelt felek végső tájékoztatását követően megismételte állítását,

hozzátéve, hogy a vállalat részletes mennyiségi adatokat szolgáltatott a Bizottságnak a pénzügyi teljesítményéről, beszerzéseiről, a beszerzésein belül a behozatal részarányáról és értékesítéseiről. A QR Polymers szerint a Bizottság rendelkezett a QR Polymer helyzetének értékeléséhez szükséges valamennyi adattal. A QR hangsúlyozta továbbá, hogy a QR Polymers által elszenvedett kár a teljes láncra kihatna, és támogató leveleket bocsátott a Bizottság rendelkezésére a QR Polymers vevőjétől, egy beszállítótól, egy bérgyártótól és annak egyik forgalmazójától.

(180) Először is, mivel a De Monchy és a QR Polymers sem töltött ki ellenőrizhető adatokat tartalmazó, célzott bizottsági kérdőívet, amely számszerűsítené a vámoknak az érintett vállalatokra gyakorolt hatását, a jelzett állítások pusztán spekulációk, és érdemben nem értékelhetők. A QR Polymers nem bizonyította, hogy veszteséges lenne, és nem támasztotta alá azokat az állításokat, hogy nem tudna a Nan Ya-n kívül más beszállítókhoz fordulni, sem pedig azt, hogy a Nan Ya-ra kivetett 11 %-os vám hogyan befolyásolná üzleti teljesítményét. Emellett a QR Polymers az uniós epoxigyanta-ágazatnak csak töredékét képviseli, és helyzete nem változtatná meg az uniós érdek elemzését és a Bizottság által az ideiglenes ténymegállapításokban vagy e rendeletben levont általános következtetéseket. Ezenkívül az érvei alátámasztására benyújtott levelek csak általános aggályokat fogalmaznak meg a Nan Ya-val szembeni dömpingellenes intézkedések következményeivel kapcsolatban, és azokat csak bizalmas formában nyújtották be. Mindenesetre ezek az általános kijelentések ebben az esetben nem tudták megcáfolni a Bizottság uniós érdekre vonatkozó elemzését. Emlékeztetni kell továbbá arra, hogy a QR Polymers nem szolgált érdemi bizonyítékkal arra vonatkozóan, hogy miért kellene különleges egyedi elbánásban részesülnie (lásd az alábbi (189) és (190) preambulumbekezdést). Másodszor – amint az ideiglenes rendelet (393) preambulumbekezdésében szerepel – az intézkedések valószínűleg jelentéktelen hatást gyakorolnak (ha egyáltalán gyakorolnak) az importőrökre, mivel továbbra is tisztességes áron importálhatnak epoxigyantát az érintett országokból (és exportőreiktől, például a Nan Ya-tól) vagy más harmadik országokból. Bár a dömpingellenes intézkedések az epoxigyanták árának emelkedéséhez vezethetnek, és káros hatással lehetnek az importőrökre és a felhasználókra – amint azt az ideiglenes rendelet (391) preambulumbekezdése kifejti –, a vámok következtében csak szerény áremelkedés várható. Továbbá bármely árkorrekció csupán a tisztességes kereskedelem helyreállításának megnyilvánulása lenne egy olyan helyzetben, amikor az uniós gazdasági ágazat árait a dömpingelt behozatalból eredő lefelé irányuló nyomás szorította le. A Bizottság ezért elutasítja a felek állításait.

(181) Ezenkívül a De Monchy az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatására adott válaszában fenntartotta, hogy az Unióban számos régebbi gyártóüzem jelentős karbantartást igényel, ami a végfelhasználók számára ellátási késedelmeket vagy hiányt eredményezhet. Amint azt az ideiglenes rendelet (387) preambulumbekezdése kifejti, az uniós gyártók és az érintett országok (amelyek behozatala tisztességes áron léphet be az Unióba) elegendő kapacitása mellett vannak más nagy országok is, mint India, Korea vagy Svájc, amelyek epoxigyantát exportálnak az Unióba. Harmadszor, a felek nem szolgáltattak érdemi bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy az uniós gyártók ne lennének képesek kielégíteni az uniós felhasználók által támasztott keresletet. A Bizottság ezért elutasítja a De Monchy állítását. Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a QR Polymers azzal érvelt, hogy a Westlake által a biszfenol-F gyártásával és az epiklórhidrin gyártásának Westlake általi beszüntetésével kapcsolatban bejelentett vis major jól szemlélteti, hogy az intézkedések bevezetése rontaná, és nem javítaná az európai epoxigyanta-gyártás helyzetét. A Bizottság elutasította a QR Polymers állítását azzal az indokkal, hogy az egyik terméktípust érintő ideiglenes vis major vagy egy upstream nyersanyag gyártásának az egyik uniós gyártó általi leállítása nem tudja lényegesen befolyásolni az Unión belüli ellátási helyzetet, különösen a más uniós gyártóktól (pl. Olin) vagy az érintett országokból (pl. Tajvan vagy Thaiföld) tisztességes árakon vagy a más harmadik országokból érkező szállítmányok jelenléte esetén. Mind a QR Polymers, mind a De Monchy azzal érvelt továbbá, hogy a hollandiai folyékony epoxigyantára vonatkozó termelési terv 2025-ben történő lezárásáról szóló Westlake-bejelentés szerint az európai epoxipiaci helyzet radikálisan megváltozott, aminek következtében nem volt biztosított, hogy azonnal rendelkezésre álljon az uniós piac kiszolgálása érdekében Európában előállított epoxigyanta. Ezen importőrök szerint a Westlake európai kapacitásának elvesztését Tajvanról származó behozatallal kell kompenzálni, és a Bizottságnak újra meg kell vizsgálnia a tajvani behozatalra vonatkozó döntését annak érdekében, hogy a lehető legkisebbre csökkentse az európai epoxipiacot érő károkat. Hangsúlyozni kell, hogy az intézkedések célja a teljes (az ideiglenes rendelet (249) preambulumbekezdésében meghatározott hat gyártói csoportból álló) uniós gazdasági ágazat jogos érdekeinek védelme, nem csak egy adott vállalat, például a Westlake érdekeinek védelme. Az egyik üzem bezárása nem kérdőjelezheti meg a Bizottság azon következtetését, hogy az uniós felhasználók és importőrök ellátási helyzete nem veszélyezteti a továbbra is jelentős uniós kapacitást és a harmadik országokban – köztük az érintett országokban – tisztességes áron rendelkezésre álló beszerzési forrásokat. Ezenkívül a bezárásról szóló bejelentés csupán annak a pusztító hatásnak a megnyilvánulása, amelyet az érintett országokból (köztük Tajvanból) származó dömpingelt behozatal az egyik uniós epoxigyanta-gyártóra gyakorolt, és még inkább szükségessé teszi az intézkedések bevezetését az uniós foglalkoztatás és termelés védelme érdekében. A QR Polymers és a De Monchy további érveit ezért el kell utasítani.

(182) Az érdekelt felek végső tájékoztatására válaszolva az Akzo Nobel felkérte a Bizottságot, hogy csökkentse vagy szüntesse meg a Chang Chun Plastics Co-val (a továbbiakban: CCP) szemben kivetendő vámtételt. E felhasználó szerint ez a vámtétel veszélyeztetné az ellátás stabilitását, csökkentené a termelési hatékonyságot, és gyengítené az uniós bevonatipar versenyképességét.

(183) Először is, a CCP dömpingellenes különbözete nem tiltó jellegű, és nem zárja ki, hogy az Akzo Nobel továbbra is a CCP-től szerezzen be epoxigyantát tisztességes árszínvonalon. Ezenkívül az Akzo Nobel rendelkezésére állnak más, Unión belüli vagy azon kívüli beszerzési források is. Másodszor, a Bizottság az ideiglenes rendelet (380) preambulumbekezdésére hivatkozik, amely megállapítja, hogy a bevonatipar felhasználói (beleértve az Akzo Nobelt is) i. nagy haszonkulcsot értek el, ii. az epoxigyanta költségeinek az előállítási költséghez viszonyított aránya elenyésző volt, és iii. az epoxitartalmú termékekből származó bevételeik korlátozottak, így tovább csökken az intézkedések bevonatiparra gyakorolt általános hatása. A Bizottság ezért megalapozatlannak ítélte és elutasította az Akzo Nobel kérését.

(184) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az ERC azt állította, hogy a Bizottság szelektív módon értelmezte az uniós gazdasági ágazat kapacitáskihasználási arányait. Az ERC szerint a Bizottság két, egymással összeegyeztethetetlen állítást fogalmaz meg, amelyek egyszerre nem lehetnek igazak – egyrészt az uniós gyártók termelési kapacitását illetően, melynek alacsony kihasználtsága a jelentős kár bizonyítéka, másrészt ugyanezt a kapacitást a vámok bevezetését követően a megbízható ellátás garanciájaként mutatja be.

(185) A Bizottság saját ténymegállapításaiban nincs ellentmondás, és összeegyeztethetetlenség sincs. A kapacitáskihasználás valójában a kárelemzés keretében vizsgált mutatók egyike. A dömpingelt behozatal által gyakorolt nyomás miatt alacsony kapacitáskihasználási arány nem mond ellent annak a ténymegállapításnak, hogy elegendő termelési kapacitás áll rendelkezésre az Unióban, és az intézkedések bevezetését követően lehetséges a kínálat növelése a downstream ágazatok számára. A Bizottság ezért elutasította az ERC érvelését.

7.2. **Az uniós érdekre vonatkozó következtetés**

(186) A fentiekre tekintettel és további észrevételek hiányában a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (394) preambulumbekezdésében foglalt következtetését, amely szerint nem állnak fenn olyan kényszerítő okok, amelyek miatt a Kínából, a Tajvanról és a Thaiföldről származó epoxigyanta behozatalára vonatkozó intézkedések bevezetése ne szolgálná az Unió érdekét.

8. **MEGSZÜNTETÉS ÉS VÉGLEGES DÖMPINGELLENES INTÉZKEDÉSEK**

(187) mivel a Koreából érkező behozatal tekintetében a Bizottság nem állapított meg dömpinget, a Koreából származó behozatalra vonatkozó eljárást meg kell szüntetni.

8.1. **Végleges intézkedések**

(188) A dömpinggel, a kárral, az ok-okozati összefüggéssel, az intézkedések szintjével és az uniós érdekkel kapcsolatos következtetéseket figyelembe véve az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdésével összhangban végleges dömpingellenes intézkedéseket kell bevezetni annak megakadályozása érdekében, hogy az érintett termék dömpingelt behozatala további kárt okozzon az uniós gazdasági ágazatnak.

(189) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a QR Polymers arra kérte a Bizottságot, hogy a QR Polymers által a Nan Ya-tól importált epoxigyanták meghatározott célra történő felhasználása tekintetében biztosítson mentességet a dömpingellenes intézkedések alkalmazása alól. A QR az érdekelt felek végső tájékoztatását követően megismételte állítását, azonban nem terjesztett elő új bizonyítékokat.

(190) A QR Polymers kérelmében nem támasztotta alá, hogy a Nan Ya-tól importált epoxigyanta-típusokra milyen alapon és milyen meghatározott célra történő felhasználás tekintetében kellene meghatározott célra történő felhasználásra vonatkozó mentességet alkalmazni. Ezért a QR Polymers állítását el kell utasítani.

(191) A fentiek alapján a végleges dömpingellenes vám vámtételei a vámfizetés nélküli, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következők:

Ország	Vállalat	Dömpingkülönbözet (%)	Kárkülönbözet (%)	Végleges dömpingellenes vám (%)
Kína	Jiangsu Sanmu Group Co., Ltd	17,3	116	17,3
	Sinochem csoport: — Jiangsu Ruiheng New Material Technology Co., Ltd — Nantong Xingchen Synthetic Material Co., Ltd — Jiangsu Kumho Yangnong Chemical Co., Ltd	33,0	118,9	33,0
	Egyéb együttműködő kínai vállalatok	23,0	117,1	23,0
	Minden egyéb, Kínából származó behozatal	33,0	118,9	33,0
Tajvan	Chang Chun Plastics Co.	10,8	105,8	10,8
	Nan Ya Plastics Corporation	11,0	96,5	11,0
	Minden egyéb, Tajvanból származó behozatal	11,0	105,8	11,0
Thaiföld	Aditya Birla Chemicals (Thailand) Limited	29,9	71	29,9
	Minden egyéb, Thaiföldről származó behozatal	29,9	71	29,9

(192) Az e rendeletben egyes meghatározott vállalatok számára megállapított egyedi dömpingellenes vámtételek a vizsgálat ténymegállapításain alapulnak. Ezért a jelen vizsgálat során e vállalatok tekintetében megállapított helyzetet tükrözik. Ezek a vámtételek kizárólag az érintett országból származó és a megnevezett jogalanyok által gyártott vizsgált termék behozatalára vonatkoznak. Az e rendelet rendelkező részében kifejezetten meg nem nevezett vállalatok – ideértve a kifejezetten megnevezett vállalatokkal kapcsolatban álló vállalatokat is – által gyártott érintett termékek behozatalára e vámtételek nem alkalmazhatók, így azokra az érintett országból származó „minden egyéb behozatal” esetében alkalmazandó vámtételt kell alkalmazni.

(193) Ha a későbbiek folyamán egy vállalat módosítja a jogalany nevét, kérelmezheti az egyedi dömpingellenes vámtételek alkalmazását. A kérelmet a Bizottsághoz kell intézni ([27]). A kérelemnek tartalmaznia kell minden olyan releváns információt, amely alapján bizonyítható, hogy a változás nem érinti a vállalatnak a rá vonatkozó vámtételre való jogosultságát. Ha a vállalat nevének megváltozása nem érinti a vállalatra vonatkozó vámtétel igénybevételére való jogosultságot, a névváltoztatásról a Bizottság rendeletet tesz közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

(194) A vámtételek közötti különbségből adódó, az intézkedések kijátszásával kapcsolatos kockázat lehető legkisebbre csökkentése érdekében különleges intézkedésekkel szükséges biztosítani az egyedi dömpingellenes vámok megfelelő alkalmazását. Egyedi dömpingellenes vámok csak akkor alkalmazandók, ha érvényes kereskedelmi számlát mutatnak be a tagállamok vámhatóságainak. A számlának meg kell felelnie az e rendelet 1. cikkének (3) bekezdésében meghatározott követelményeknek. Az ilyen számla bemutatásáig a behozatalra az érintett országból származó „minden egyéb behozatal" esetében alkalmazandó dömpingellenes vámot kell alkalmazni.

(195) Bár a számla bemutatása szükséges ahhoz, hogy a tagállamok vámhatóságai az egyedi dömpingellenes vámtételeket alkalmazhassák a behozatalra, a vámhatóságoknak nem kizárólag a számlát kell figyelembe venniük. A tagállamok vámhatóságai minden más esethez hasonlóan – az árunyilatkozatban foglalt adatok helytállóságának ellenőrzése céljából, valamint annak biztosítása érdekében, hogy az adott vámtétel alkalmazása vámjogi szempontból indokolt legyen – akkor is kötelesek elvégezni a szokásos ellenőrzéseket és akkor is jogosultak további dokumentumokat (fuvarokmányokat stb.) kérni, ha a bemutatott számla teljesíti az e rendelet 1. cikkének (3) bekezdésében meghatározott összes követelményt.

(196) Amennyiben a dömpingellenes intézkedések bevezetését követően az alacsonyabb egyedi vámtételű vállalatoktól érkező export volumene jelentősen megnő, ez a volumennövekedés önmagában is tekinthető az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése szerinti, a kereskedelem szerkezetében az intézkedések bevezetése nyomán bekövetkezett változásnak. Ilyenkor – a feltételek teljesülése esetén – kijátszásellenes vizsgálat indítható. Ez a vizsgálat többek között irányulhat annak megállapítására, hogy szükség van-e az egyedi vámtétel(ek) eltörlésére és ebből következően országos hatályú vám kivetésére.

(197) A dömpingellenes vámok megfelelő érvényesítése érdekében az érintett országból származó „minden egyéb behozatalra" megállapított dömpingellenes vám nemcsak az e vizsgálatban nem együttműködő exportáló gyártókra alkalmazandó, hanem azokra a gyártókra is, amelyek a vizsgálati időszakban nem exportáltak az Unióba.

(198) Azok a Kínai Népköztársaságban működő exportáló gyártók, amelyek a vizsgálati időszakban nem exportálták az érintett terméket az Unióba, kérelmezhetik, hogy a Bizottság a mintában nem szereplő együttműködő vállalatok számára megállapított dömpingellenes vám hatálya alá vonja őket. A Bizottságnak három feltétel teljesülése esetén kell helyt adnia a kérelemnek. Az új exportáló gyártónak a következőket kell igazolnia: i. a vizsgálati időszakban nem exportálta az Unióba az érintett terméket, ii. nem áll kapcsolatban olyan exportáló gyártóval, amely exportálta az Unióba az érintett terméket, és iii. a későbbiekben exportálta az érintett terméket, vagy vállalt visszavonhatatlan szerződéses kötelezettséget arra, hogy az érintett terméket jelentős mennyiségben exportálja.

8.2. **Az ideiglenes vám végleges beszedése**

(199) Tekintettel a megállapított dömpingkülönbözetekre és figyelembe véve az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár mértékét, az ideiglenes rendelettel kivetett ideiglenes dömpingellenes vám formájában biztosított összegeket az e rendeletben megállapított mértékéig véglegesen be kell szedni.

8.3. **Visszaható hatály**

(200) Az 1.2. szakaszban említett módon a Bizottság nyilvántartásbavételi kötelezettséget vezetett be a vizsgált termék behozatalára.

([27]) E-mail: TRADE-TDI-NAME-CHANGE-REQUESTS@ec.europa.eu; European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Wetstraat 170 Rue de la Loi, 1040 Bruxelles/Brussel, Belgique/België.

(201) A vizsgálat végleges szakaszában a Bizottság értékelte a nyilvántartásba vétellel összefüggésben gyűjtött adatokat. A Bizottság megvizsgálta, hogy a végleges vámok visszaható hatályú beszedéséhez teljesültek-e az alaprendelet 10. cikkének (4) bekezdésében foglalt kritériumok.

(202) A Bizottság a Surveillance adatai alapján elemezte, hogy – az alaprendelet 10. cikke (4) bekezdésének d) pontja értelmében – sor került-e a vizsgálati időszakban kárt okozó behozatal szintjén túlmenően a behozatal jelentős mértékű további növekedésére. Ezen elemzés keretében a Bizottság a következőket hasonlította össze:

a) az eljárás megindítását követő első teljes hónap és a nyilvántartásba vétel teljes hónapja közötti (2024. július – 2024. október) átlagos havi behozatalt a vizsgálati időszak azonos hónapjaiban érkező átlagos havi behozatallal;

b) az eljárás megindítását követő első teljes hónap és az ideiglenes vámok bevezetésének teljes hónapja közötti (2024. július – 2025. február) átlagos havi behozatalt a vizsgálati időszak azonos hónapjaiban érkező átlagos havi behozatallal;

c) az eljárás megindítását követő első teljes hónap és a nyilvántartásba vétel teljes hónapja közötti (2024. július – 2024. október) átlagos havi behozatalt a teljes vizsgálati időszak alatti átlagos havi behozatallal; valamint

d) az eljárás megindítását követő első teljes hónap és az ideiglenes vámok bevezetésének teljes hónapja közötti (2024. július – 2025. február) átlagos havi behozatalt a teljes vizsgálati időszak alatti átlagos havi behozatallal.

(203) A fent vázolt négy összehasonlítás egyike sem mutatta ki, hogy a vizsgálati időszakban kárt okozó behozatal szintjén túlmenően a behozatal jelentős mértékű további növekedése lett volna tapasztalható.

(204) Következésképpen a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a visszamenőleges hatályú beszedés feltételei nem teljesülnek.

9. **ZÁRÓ RENDELKEZÉS**

(205) Figyelembe véve az (EU, Euratom) 2024/2509 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([28]) 109. cikkét, az Európai Unió Bíróságának ítéletében előírt visszatérítés esetén az Európai Központi Bank irányadó refinanszírozási műveleteire alkalmazott, az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában minden egyes hónap első naptári napján közzétett kamatlábbal megegyező mértékű késedelmi kamat fizetendő.

(206) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak az (EU) 2016/1036 rendelet 15. cikkének (1) bekezdésével létrehozott bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) A Bizottság végleges dömpingellenes vámot vet ki a Kínai Népköztársaságból, a Tajvanról és a Thaiföldről származó, 35 tömegszázalékot meghaladó epoxigyantát (más néven epoxid gyantát vagy poliepoxidot) tartalmazó, jelenleg az ex 2910 90 00, ex 3824 99 92, ex 3824 99 93 és ex 3907 30 00 KN-kódok (TARIC-kódok: 2910 90 00 05, 3824 99 92 96, 3824 99 93 10, 3907 30 00 05, 3907 30 00 20 és 3907 30 00 80) alá tartozó olyan termékek behozatalára, ahol az epoxigyanta epiklórhidrin és egy alifás vagy aromás alkohol komponens (például biszfenol-A) alapú reakcióképes epoxi csoportokat tartalmazó polimer vagy előpolimer, szilárd, félszilárd vagy folyékony formában, mindenfajta minőséggel, tisztasággal, molekulatömeggel vagy molekulaszerkezettel, módosítókat, keményítőszereket vagy adalékokat tartalmazó is, feltéve, hogy a keményítőszerek nem léptek kémiai reakcióba úgy, hogy az epoxigyanta megszilárduljon, vagy epoxi csoportokat már nem tartalmazó más termékké alakuljon át.

([28]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU, Euratom) 2024/2509 rendelete (2024. szeptember 23.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról (HL L 2024/2509., 2024.9.26., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

A következő termékek nem tartoznak az 1. cikk (1) bekezdésében szereplő termékmeghatározásba:

— Egyes festékek és bevonatok, melyek epoxigyanta, keményítőszer és pigment keverékei vagy más összetételei, bármilyen formában, egy vagy több tárolóedénybe csomagolva, ahol 1. a pigment a termék össztömegének legalább 10 százalékát teszi ki, 2. az epoxigyanta a termék össztömegének legfeljebb 80 százalékát teszi ki, és 3. a keményítőszer a termék össztömegének 5–40 százalékát teszi ki.

— Előimpregnált szövetek vagy szálak, gyakori nevükön „prepregek”, melyek epoxigyantával impregnált szövetekből vagy szálakból (jellemzően szénből vagy üvegből) álló kompozit anyagok.

— Epoxigyantát és más anyagokat tartalmazó keverékek, amelyek jelenleg a 2910 90 00-tól, 3824 99 92-től, 3824 99 93-tól és 3907 30 00-tól eltérő KN-kódok alá tartoznak.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott, az alábbiakban felsorolt vállalatok által gyártott termékekre vonatkozó, a vámfizetés előtti, uniós határparitáson számított nettó árra alkalmazandó végletes dömpingellenes vámtétel a következő:

Származási ország	Vállalat	Végleges dömpingellenes vám (%)	TARIC-kiegészítő kód
Kína	Jiangsu Sanmu Group Co., Ltd	17,3	89LO
	Sinochem csoport: — Jiangsu Ruiheng New Material Technology Co., Ltd — Nantong Xingchen Synthetic Material Co., Ltd — Jiangsu Kumho Yangnong Chemical Co., Ltd	33,0	89LP
	A mellékletben felsorolt egyéb együttműködő vállalatok	23,0	
	Minden egyéb, Kínából származó behozatal	33,0	8999
Tajvan	Chang Chun Plastics Co.	10,8	89LQ
	Nan Ya Plastics Corporation	11,0	89LR
	Minden egyéb, Tajvanból származó behozatal	11,0	8999
Thaiföld	Aditya Birla Chemicals (Thailand) Limited	29,9	89LS
	Minden egyéb, Thaiföldről származó behozatal	29,9	8999

(3) A (2) bekezdésben megnevezett vállalatok számára meghatározott egyedi vámtételek alkalmazásának feltétele, hogy a tagállamok vámhatóságainak olyan érvényes kereskedelmi számlát mutassanak be, amelyen szerepel a számlát kibocsátó vállalat név és beosztás szerint azonosított tisztségviselője által keltezett és aláírt következő nyilatkozat: „*Alulírott igazolom, hogy az e számla tárgyát képező, az Európai Unióba történő kivitelre értékesített (mennyiség az általunk használt mértékegységben kifejezve) (érintett termék)-t a(z) (vállalat neve és címe) (TARIC-kiegészítő kód) állította elő [érintett ország]-ban/-ben. Kijelentem, hogy az e számlán szereplő adatok hiánytalanok és megfelelnek a valóságnak*.” Mindaddig, amíg nem kerül sor ilyen számla bemutatására, az érintett országból származó minden egyéb behozatalra alkalmazandó vámot kell alkalmazni.

(4) Eltérő rendelkezés hiányában a vámokra vonatkozó hatályos rendelkezések alkalmazandók.

2. cikk

A Kínai Népköztársaságból, a Tajvanról és a Thaiföldről származó epoxigyanták behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló (EU) 2025/393 végrehajtási rendelettel kivetett ideiglenes dömpingellenes vám formájában biztosított összegeket véglegesen be kell szedni. A dömpingellenes vám végleges vámtételeit meghaladóan biztosított összegeket fel kell szabadítani.

3. cikk

Az 1. cikk (2) bekezdése módosítható új, a Kínai Népköztársaságban működő exportáló gyártók felvételével, amelyeket a mintában nem szereplő együttműködő vállalatok számára megállapított megfelelő súlyozott átlagos dömpingellenes vámtétel hatálya alá kell vonni. Az új exportáló gyártónak igazolnia kell a következőket:

a) a vizsgálati időszakban nem exportálta az 1. cikk (1) bekezdésében megnevezett árut;

b) nem áll kapcsolatban egyetlen olyan exportőrrel vagy gyártóval sem, amely az e rendelettel bevezetett intézkedések hatálya alá tartozik, és amely együttműködhetett volna az eredeti vizsgálatban; valamint

c) a vizsgálati időszak vége után exportálta ténylegesen az érintett terméket, vagy vállalt visszavonhatatlan szerződéses kötelezettséget arra, hogy jelentős mennyiséget exportál az Unióba.

4. cikk

A Bizottság a Koreából származó, az 1. cikk (1) bekezdésében említett termék behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárást megszünteti.

5. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2025. július 25-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Ursula VON DER LEYEN

MELLÉKLET

A Kínai Népköztársaságban működő, a mintába fel nem vett együttműködő exportáló gyártók

Vállalat neve	TARIC-kiegészítő kód
Allnex Resins (China) Co., Ltd	89LT
Chang Chun Chemical (JiangSu) Co., Ltd	89LU
Chang Chun Chemical (Panjin) Co., Ltd	89LV
Dalian Qihua New Material Co., Ltd	89LW
Dongying Hebang Chemical Co., Ltd	89LX
Fujian Huanyang New Material Co., Ltd	89LY
Sinopec Hunan Petrochemical Co., Ltd	89LZ
Techstorm Advanced Material Corporation Limited	89M0
Zhuhai Epoxy Base Electronic Material Co., Ltd	89M1